

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS, 70^e JAARGANG NO.6, JUNI 2009

ONZE VOGELS

Even voorstellen

De kweek met forpussen, DEEL 1

De grijsrugdwergpapegaai, *Forpus coelestis* (Lesson, 1847)

De grijsrugdwergpapegaai is de meest gehouden en gekweekte soort van het genus FORPUS. Boie, 1858 DWERGPAPEGAAIEN.

De grijsrug is in de kweekruimte erg beweeglijk en nieuwsgierig. Ze willen alles in de gaten houden wat er in hun omgeving gebeurt. De vogels doen alles koppelgewijs, samen eten, samen slapen en ze zullen in de vlucht hun eigen plekje verdedigen. Een koppel herken je daardoor direct, ze knuffelen veelvuldig, voeren elkaar en na ruzie met anderen wordt het "huwelijk" steeds bevestigd door elkaar liefkozend met de snavel in de pootjes te pikken. Vooral de balts van de man is een prachtig gezicht en toont hierdoor de schoonheid van de grijsrug. Dan laat de man onder loud gekwetter de binnenkant van zijn vleugels zien.

Op de uitkijk

Een koppel grijsruggen in rust

De door de wetenschap gegeven naam komt uit het Latijn, *coelestis* komt van het woord *coelum* dit betekent hemel. *Coelestis* = hemels en dit is voor de grijsrug buitengewoon treffend. Dit klopt dan ook helemaal, het is een van de mooiste forpussen uit het genus.

Leefgebied en biotoop

Leefgebied

West Equador tot Noordwest-Peru langs de westkust van Zuid-Amerika van Bahia de Caraques tot Trujillo. Dit gebied wordt in het

westen door de Stille Oceaan en in het oosten door de Andes begrensd ongeveer langs de 80e lengtegraad. In het noorden reikt het verspreidingsgebied nog net niet de evenaar, in het zuiden bijna tot de 10° breedtegraad, dat is aan de westelijk gelegen kuststreek van Zuid-Amerika.

Het verspreidingsgebied is een overwegend droog landschap met struikgewas zonder noemenswaardige heuvels en nauwelijks door mensen bewoond. Het meest succesvolle vruchtgebruik in dit gebied is de veehouderij.

Biotoop

In zijn verspreidingsgebied is de grijsrugforpus redelijk talrijk te vinden. Aan het einde van de broedtijd trekken grote familiegroepen samen. Zelfs zwerfvluchten, die nauwkeurig van richting veranderen tijdens de vlucht net als onze spreuwenzwermen, werden waargenomen. Bij het zoeken naar nestplaatsen zijn de grijsrugforpussen niet kieskeurig en nemen wat er te bieden valt: oude hopen van spechten, vermolmde hekpalen, muurmussen, alles wat maar enigszins op een holte lijkt en een kommetje voor de eieren bevat. Er wordt geen nestmateriaal aangevoerd.

De inheemse bevolking neemt vaak de jongen uit het nest en brengt ze met de hand groot om als tamme huisdieren gehouden te worden. In de vrije natuur voeden deze forpussen zich met halfrijpe zaden en verschillende vruchten. Ze komen niet graag op de grond en eten liever rechtstreeks uit de struiken en bomen. Hun behoefte om een bad te nemen is gering, ze hebben er genoeg aan in het dauwvochtige gras te spartelen.

© H.Schipper

Voeding

We moeten ons te allen tijde realiseren dat vogels in het wild andere voeding tot zich nemen dan wij ze in gevangenschap kunnen aanbieden. In het wild zal de vogel rijpe en halfrijpe zaden eten, verder allerlei plantaardig voedsel zoals knoppen en bloemen van planten en ook andere plantendelen. Dat betekent dat wij in gevangenschap ook moeten proberen de vogels een zo groot mogelijke variatie in voeding aan te bieden. Dat bestaat uit een goed hardvoermengeling en met goed bedoel ik dan een goede kwaliteit zaden. Dat is belangrijker dan de samenstelling.

Hardvoermengeling

Kierzaaemengeling

Wat meer over de verschillende zaadsoorten

Kanariezaad, platzaad, witzaad: hoofdbestanddeel van de meeste zadenmengelingen, dus niet alleen voor kanaries. Behoort tot de familie van de grassen. Grootte en aanzicht zijn sterk afhankelijk van het land van herkomst. Is in zuidelijke landen een onkruid.

Gepelde haver: wordt graag opgenomen en goed aan de nestjongen doorgevoerd. Te grote hoeveelheden kunnen aanleiding geven tot vetzucht.

Kempzaad (hennepzaad): zaad van cannabisplant. Bevat hoogwaardig eiwit. Wordt graag aan de jongen doorgevoerd. Wekt de paringsdrift bij vogels op (NB: vogels kunnen ook te driftig worden).

Lijnzaad: zaad van de vlasplant. Donker of licht gekleurd. Bevat een hoge hoeveelheid omega-3 vetzuur, essentieel voor de opbouw van het verenkleed. Bevordert de spijsvertering door zijn slijmvormende eigenschappen.

Negerzaad: wordt door de meeste vogels graag opgenomen. Duurdere zaadsoort die in een goede mengeling zeker niet mag ontbreken. Is een van de weinige vogelzaden met een goede calcium/fosforverhouding.

Raapzaad: heeft een zoete smaak. Kleur is sterk afhankelijk van de streek waar het geteeld wordt. Eiwitrijk, doch vetrijk zaad, dus met mate gebruiken.

Koolzaad: groter en zwarter dan raapzaad. Is bitterder dan raapzaad. De voedingswaarde is identiek aan die van raapzaad.

Blauwmaanzaad: zeer vetrijk zaad, afkomstig van de papaverplant. Heeft rustgevendende eigenschappen. Is uitermate geschikt om onrustige tentoonstellingsvogels wat te kalmeren. Kan echter ook de zang afremmen.

Dari (sorghum): behoort tot de familie van de gierstsoorten. Heeft een gunstig aminozuurpatroon.

Milo: rode ondersoort van dari.

Gele millet (platomillet): de meest voorkomende soort millet. Bestaat zoals de meeste andere milletsorten hoofdzakelijk uit koolhydraten.

Witte millet: zaden van goede kwaliteit zijn zeer zacht. Wordt daardoor ondanks zijn groter formaat zeer graag gegeten door Australische prachtvinken.

Rode millet: is meestal harder dan de andere milletsorten. Zorgt voor een aantrekkelijke kleur in de mengelingen.

Japane millet: De meest eiwitrijke milletsort. Geeft een meerwaarde aan iedere zaadmengeling.

Gestreepte zonnebloempitten: zeer veel ondersoorten, van zeer klein tot groot en vol (Tomavariëteit). Volledig zwarte ondersoorten worden vooral voor de olieproductie geteeld. (zie: zonnebloemolie)

Witte zonnebloempitten: zijn meestal groter dan de gestreepte (zie aldaar). Worden door papegaaien het liefst gegeten.

Cardy (saffloerpijtes): ondanks zijn gelijkenis in vorm en samenstelling met de zonnebloempitten (i.c. de witte, zie hierboven), behoort het tot een heel andere plantenfamilie, nl. de distels.

Boekweit: zetmeelrijk gewas (zie: boekweit), dat vooral op arme zandgronden geteeld wordt. Vetarm en rijk aan koolhydraten.

Katjang idjoe: behoort tot de familie van de sojaboon. Door zijn goede kiemkracht vooral gebruikt in kiemzaadmengelingen, ook voor kleinere vogelsoorten. De kiemen zijn net als sojascheuten zeer eiwitrijk.

Padie: ongepelde rijst. Zeer goed verteerbaar. Rijstvogels (padda's) zijn er dol op.

Tevens een goed eivoer om de ontbrekende elementen aan te vullen. Verder moet maagkiesel, grit en sepia altijd voorhanden zijn.

Oestergriet Scherpe maagkiesel

Sepia

Verder zachtvoer bestaande uit geweekte zaden en allerlei fruit, vruchten en groenten.

Ook onkruidzaden, het liefst uit de natuur geoogst, mogen niet op het menu ontbreken, zoals melde, teunisbloem, weegbree en herderstasje.

Melde

Weegbree

Herderstasje

Teunisbloem

Zuring

Koolzaad

Verschillende soorten grassen

De kweek

De kweek is nu redelijk eenvoudig te noemen. Toen men ongeveer 25 jaar geleden met de kweek van de grijsrug begon was dat veel lastiger. De soort stond nog heel dicht bij de natuur en vooral de mannen waren agressief, niet alleen tegenover andere koppels, maar ook naar hun eigen jongen. Vooral de jonge mannen waren niet veilig voor hun vader. Erg belangrijk was toen dat de jongen precies op het juiste tijdstip bij de ouders weggenomen werden. Als dat te laat gebeurde, werd de man erg agressief tegen de jonge mannen en werden deze helaas gedood. Door strenge selectie en het domesticeringsproces is daar nu geen sprake meer van. Ook het omkoppelen ging in het begin bijzonder lastig. Indien men de koppels wilde wisselen, moest een van de twee vogels, van het oude koppel, uit de kweekruimte verwijderd worden, zodat de vogels elkaar niet konden horen. Nu kan men zonder probleem de koppels wisselen.

Als men met de grijsruggen wil gaan kweken, is het aan te bevelen 3 onverwante koppels aan te schaffen bij één kweker. De vogels worden per koppel in een broedkool gehuisvest, afmetingen ca. 60 x 40 x 40cm (l x b x h). Als nestblok een kist ca. 20 x 14 x 20cm (b x h x d) met een invlieg gat van ca. 4cm. De bodem met een schotje van ca. 5cm hoog in 2 delen verdelen en als bodembedekking zaagsel of houtmalm gebruiken. Als de koppels broedrijp zijn, is dat te merken aan hun gedrag. Ze zullen regelmatig in het nestblok aanwezig zijn en het naar hun wens inrichten. Het kan dus gebeuren dat alle inhoud weer uit het blok wordt gegooid. Ook kunt u een bepaalde muskusachtige geur waarnemen. Aan het popje is goed te zien, wanneer ze haar eerste ei moet leggen. Ze wordt dan wat dikker rond haar cloaca. De grijsruggen leggen om de dag een ei tot wel 7 eieren. De eieren hoeven niet geraapt te worden. Meestal gaat de pop na het 2e of 3e ei broeden. De broedduur bedraagt ca. 20 dagen. De eerste jongen komen dan tegelijk uit, de volgende jongen steeds om beurten een paar dagen later.

Voorbeeld broedkooien

Een nest jonge grijsrugjes

De jongen kunnen rond de 7e dag geringd worden. Dit kan per koppel en per vogel nogal eens verschillen. Stelregel is dan te letten op de kleur van de bovenzijde van de vleugels. Als die donkerder wordt, wat duidt op het doorkomen van de eerste pennen, kunt u de jongen voorzien van een vaste voeding.

De beschrijving van de grijsrugdwergpapegaai groen ziet er op papier als volgt uit:

Grijsrug dwergpapegaai groen (wildkleur)

MAN

Kop en masker

Masker helder lichtgroen. Achter het masker loopt een kobaltblauwe oogstreep vanaf het

oog uitvloeiend langs het masker. Het kobaltblauw sluit in de nek. De nek is grijs met een kobalt waas. Alle kleuraf-scheidingen zijn strak en hebben een zeer regelmatig verloop.

Lichaam

Borst, buik en broek zijn groen met een grijs waas. Anaalstreek is lichtgroen. Flank is groen met een grijs waas.

Mantel is groen met een grijs waas, een nuance donkerder dan de borst. Onderrug- en stuit zijn diep kobaltblauw.

Vleugels

Vleugeldeken zijn groen met een grijs waas, een nuance donkerder dan de borst. Van de slag- en armpennen is de buitenvlag donkergroen en de binnenvlag donkergrijs, de buitenvlag van de buitenste pennen is donkergroen.

Primaire vleugeldeken zijn diep kobaltblauw. Ondervleugeldeken zijn diep kobaltblauw. De rand van de vleugelbocht is diepkobaltblauw.

Staat

Bovenstaartdekveren zijn groen, overgaand in glanzend donkergroen met een licht zeegroen waas. Staartpennen zijn donkergroen. Onderstaartdekveren zijn lichtgroen.

Ogen

Donkerbruine iris met een zwarte pupil.

Poten en nagels

Poten vleeskleurig. Nagels hoornkleurig, naar donker uitlopend.

Snavel

Hoornkleurig.

Formaat

13cm.

POP

Kop en masker

Masker is helder lichtgroen. Achter het masker loopt vanaf het oog een bleekblauwe oogstreep, vanaf het oog uitvloeiend langs het masker. Het bleekblauw sluit in de nek. De nek is donkergroen met een zacht grijze waas. Het

bleekblauw is duidelijk minder aanwezig dan bij de man.

Lichaam

Borst buik en broek zijn lichtgroen met een zeer zacht grijs waas. Anaalstreek is lichtgroen. Flank is lichtgroen met een zeer zacht grijs waas. Mantel is donkergroen met een zeer zacht grijs waas, een nuance donkerder dan de borst. Onderrug en stuitkleur zijn helder glanzend groen.

Vleugels

Vleugeldeken zijn groen met een grijs waas, een nuance donkerder dan de borst. Van de slag- en armpennen is de buitenvlag donkergroen en de binnenvlag donkergrijs, de buitenvlag van de buitenste pennen is donkergroen. Primaire vleugeldeken zijn donkergroen met een gele rand. Ondervleugeldeken zijn donkergrijs.

De rand van de vleugelbocht is heldergroen met een zeegroen waas.

Staat

Bovenstaartdekveren zijn glanzend groen. Staartpennen zijn donkergroen. Onderstaartdekveren zijn lichtgroen.

Ogen

Donkerbruine iris met een zwarte pupil.

Poten en nagels

Poten vleeskleurig.

Nagels hoornkleurig, naar donker uitlopend.

Snavel

Hoornkleurig.

Formaat

13cm.

Ik hoop dat wij u bekend hebben gemaakt met de kweek van de grijsrug. Als volgende artikelen in deze serie volgen de kweek met: oogring, groenstuit, blauwvleugel, xanthops en mexicanen

Namens de Nederlandse Forpussen Club NFC,
Theo Heymen

Colofon:

Met dank aan Hans Schipper

Verzamelband Onze Vogels

Maak ieder jaar een prachtig boekwerk van uw maandbladen met deze originele verzamelband.

€ 12,00 per stuk

€ 16,50 voor 2 exemplaren

(Bedragen zijn inclusief de verzendkosten)

Postbank 1148324 t.n.v. Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers te Bergen op Zoom

K.B.O.F. "DE WITTE SPREEUWEN"

Het beste en meest gelezen Belgisch Ornithologisch Tijdschrift voor vogelliefhebbers en kwekers. Verschijnt maandelijks. Oplage 25.000 exemplaren alleen in Vlaams België. Het bevat 80 pagina's, prachtig geïllustreerd, boordevol wetenschappelijke tekst, over huisvesting, kweken en verzorging. **Jaarabonnement: € 26,75.** Betaling: op rekeningnr. 67.32.33.790 bij de ING bank te Tilburg, t.a.v. de heer A. TRUYTS, Alg. Nat. Penningmeester K.B.O.F., Witte Gracht 90, 2222 HEIST OP DE BERG. Gratis proefnummer op schriftelijke aanvraag bij: Paul Achten, Everslaarstraat 7B, 9160 LOKEREN. E-mail: ledenadministratie@kbof.be

Over kanaries gesproken

De klassieke isabelserie

Als kweker van een kleurslag uit de isabelserie dien je op de hoogte te zijn van wat we van deze klassieke kleur uit het rijtje zwart-, bruin-, agaat- en isabelserie willen zien.

Ben je hiermee bekend, dan pas is het mogelijk de juiste man aan de juiste pop te paren. Dat we niet altijd die nakomelingen krijgen die we hadden gedacht, heeft veelal te maken met uiterlijk niet zichtbare kenmerken. Toch ligt de basis voor het verkrijgen van nakomelingen zoals we die graag zien, bij goede eigenschappen van de ouders.

De algemene eisen die aan alle kanaries uit de isabelserie worden gesteld, zijn als volgt in de 'Standaardeisen Kleurkanaries van de NBvV' omschreven: De bestreping is zacht bruinbeige, fijn van tekening, duidelijk onderbroken en ligt op een ondergrond vrij van bruin/bruibeige melanine. Houd vooral dit laatste in de gaten! Bij een fijne bestreping moeten we denken aan $\pm 25\%$ tekening en 75% ondergrond.

Bij schimmelvogels mag de bestreping iets breder zijn. De tekening moet beginnen op de kop en via de rug doorlopen in de richting van de staart. En heel belangrijk: ook de flanken moeten een duidelijke bestreping laten zien! Bovendien moet deze bestreping in harmonie zijn met de rugbestreping, d.w.z. van dezelfde omvang en kleur. Bij de vleugel- en staartpennen en in de dekveren begint het bruinbeige melanine in de schacht van de veer en strekt egaal uit naar de buitenzijde. Alleen aan de vaanzijde (dus de korte zijde) moet de grondkleur zichtbaar zijn. Dus pennen die geheel of grotendeels wit, geel of rood zijn, vallen onder de noemer 'foutje'. De keurmeester schrijft dan bijv. 'moet meer melanine in vleugels en staart laten zien' of 'mist isabeltint in vleugel- en staartpennen. Korter is 'pennen te licht'. De oorzaak van lichte pennen kan gelegen zijn in de vererving vanuit de oudervogels. Maar de vogels veelvuldig blootstellen aan zonlicht kan ook de oorzaak van het 'foutje' zijn. Gebrek aan isabeltint direct boven of rond de snavel wordt evenals melaninestippen onder de snavel niet op prijs gesteld. (stippen bij mozaïeken De poten moeten vleeskleurig zijn, snavel en nagels hoornkleurig.

Als boven aangegeven vragen we een egale, lichtbeige grondkleur tussen de streepjes die duidelijk waarneembaar moet zijn vanaf de kop en doorlopend tot tussen de poten. Een ietsje (licht)bruin is toegestaan bij de schimmelvogels in het geel en rood en bij alle vogels met de witte bijkleur. Hoe helderder hoe beter! Maar puur wit tussen de streepjes is niet toegestaan. Denk hier bijv. aan de ongewenste werking als gevolg van de azulfactor, als omschreven in mijn artikel over de klassieke agaatserie.

De als boven omschreven isabeltekening komen we tegen met 1 van de 3 lipochroomkleuren, dus wit, geel of rood. Het wit is dan wit recessief of wit dominant (bij deze kleurslag dient waarneembare gele aanslag in de onderste vleugelpennen aanwezig te zijn). In het verleden werd ook gesproken over resp. Engels en Duits wit. Het geel en rood kan door de werking van de ivoorfactor in een zachtere tint aanwezig zijn. Bij deze 2 kleuren onderkennen we tenslotte de schimmelvogels en de intensieve exemplaren. In tegenstelling tot het verleden, dient ook de geelschimmelkanarie de dubbele geefactor te bezitten.

** Isabel wit: we vragen naar zo weinig mogelijk of geen zichtbaar bruin op een lichtbeige grondkleur. M.a.w.: de in het rugdek vloeiende (pop)type moet het afleggen tegen het meer heldere (man)type!

** Isabel geel of roodschimmel: egale grondkleur duidelijk zichtbaar tussen de bestreping, dus ook hier geen vloeiend

rugdek. Egale schimmelverdeling over de gehele vogel.

** Isabel geel of roodintensief: egale grondkleur duidelijk zichtbaar tussen de bestreping, dus ook geen vloeiend rugdek. Volledig intensief.

Een van de wat we noemen niet-klassieke melaninekleuren is de pastel. De isabel kunnen we in wit, rood en geel tegenkomen met de zichtbare invloed van de pastelfactor. We krijgen dan een geheel ander beeld. De bestreping is niet meer aanwezig. We nemen dan een zeer lichtbeige vloeiend rugdek waar. Tot slot nog even de vererving van de pastelfactor. De isabelpop is pastel of niet pastel. De man kan pastel, pastelverervend of niet pastel zijn.

Piet Wassenaar, keurmeester van kleur- en postuurkanaries.

Barneveld, april 2009.
Foto, Piet Zwinkels

De Norwichkanarie

Geschiedenis

Geen enkel ras is in Engeland, althans bij naam, beter bekend dan de norwich. In het laatste deel van de 19e eeuw, Victoriaanse tijd, was het veruit de meest voorkomende vogel. Op de Engelse National van 1870 zaten er meestal 125 of meer vogels in één klasse. De moderne norwich heeft zeker niet meer die populariteit, maar is nog altijd een graag geziene vogel.

Het is een algemeen geaccepteerde theorie dat de Hugenoten en de Vlaamse wevers de kanaries mee naar Engeland brachten. Zij vestigden zich in Oost-Engeland en velen in en rond de stad Norwich. Zo ontstond de naam die vanaf 1700 in gebruik kwam. In het midden van de 19^e eeuw ontstond in de omgeving van Norwich zelfs een kleine industrie die vogels kweekte voor de handel. Londen was de grote afnemer. Tot het einde van de 19^e eeuw speelde vorm en grootte een beperkte rol. Kleur en zijdegians vormden de boventoon. De zijdeachtige lizard werd vaak gebruikt om de bevedering te verbeteren.

Rond 1880 vonden er grote veranderingen plaats. De kwekers van de crested norwich hadden de massieve lancashire ontdekt en dit was het begin van de moderne crested. De

norwich "plainhead" kwekers gebruikten de lancashire plainhead voor de ontwikkeling van de moderne norwich plainhead. Een tiental jaren van strubbelingen volgde. Maar op de vergadering van de Engelse National in 1890 "The Crystal Palace Show" werd de grondslag voor de moderne norwich vastgelegd. Meer dan 400 inzenders besloten op de vergadering dat de norwich een typevogel zou worden. Het moest de John Bull in de kanariewereld zijn. Kort en gedrongen werd de standaard en dat zou tot op heden niet meer veranderen. In de 50er jaren van de vorige eeuw werd de standaard opnieuw beschreven. Enkel de ontwikkeling werd vastgelegd, maar geen nieuwe inzichten toegevoegd. Dit gebeurde nog eens aan het begin van de 21^e eeuw.

Zelf ben ik de laatste 35 jaar betrokken bij de ontwikkeling van de norwich. Halfweg de jaren '70 ben ik in aanraking gekomen met de moderne norwich. In de Midlands (Hinckley) kon ik drie oude koppels kopen van de familie Bannett. Vader, zoons en schoonzoon kweekten al tientallen jaren dit ras. Hinckley was in die tijd een centrum voor norwich-kwekers. Hier kwamen ook de broers Fred en Albert Wright vandaan, die in Engeland nog altijd voortleven als "DE" norwich-kwekers.

Kweek

Mijn eerste drie koppels kreeg ik min of meer panklaar om mee te kweken. Het waren vogels tussen de drie en de vijf jaar oud. Als beginnend kreeg ik de bemoedigende woorden mee: "Jongen, probeer het er maar eens mee." Zoals zo vaak was nu ook het geluk weer met de domme en ik kweekte 27 jongen uit die drie oude koppels. Dit zou mij dus nooit meer overkomen. Ik had vooral respect voor de oude Bannett, een man geboren aan het eind van de 19^e eeuw en naar hij zich kon herinneren, kweekte zijn familie altijd al de norwich. Hij kon verhalen vertellen over het verleden en had ideeën voor de toekomst. "Jongen", zo vertelde hij mij, "neem altijd een kleine goed bevederde pop en een grote lompe man. Dan heb je kans dat de pop zelf voert en dat er een paar tentoonstellingsexemplaren uitkomen. Geef de kampioenen maar weg, want aan de top kun je enkel nog maar omlaag". Hij kweekte altijd intensief x schimmel en dan nog met voorkeur voor een intensieve pop. Veel neem ik tot op de dag vandaag nog altijd van hem over. Intensief x schimmel is voor mij standaard gebleven. De beste vogels verkopen heb ik nooit gedaan. Maar ik heb ook geen zoons of schoonzons om de vogels te geven.

Norwich Canary

The standard with points

TYPE Short and cobby. Back broad and well filled-in, showing a slight rise transversely. Chest broad and deep, giving an expansive curved front, and sweeping under therefrom in one full curve to the tail. Ideal length 6-6 1/4 in. Stance or position at about an angle of 45 degrees. **25 points**

HEAD Proportionately bold, and assertive in its carriage. A full forehead rising from a short, neat beak. To be well rounded over and across the skull. Cheeks full and clear featured, eye to be well placed and discernible. **10 points**

NECK Short and thick, continuing the run from the backskull onto the shoulders, and from a full throat into the breast. **10 points**

WINGS Short and well braced, meeting nicely at the tips, to rest lightly yet closely on the rump. **10 points**

TAIL Short, closely packed and well filled-in at the root. Rigidly carried, giving an all-of-one appearance with the body. **5 points**

LEGS AND FEET Well set back. Feet perfect. **5 points**

CONDITION In full bloom of perfect health. Bold, bouncing movement. **10 points**

QUALITY OF FEATHER Close and fine in texture, presenting the smooth, silky plumage necessary to give a clean-cut contour. **10 points**

COLOUR Rich, bright and level throughout, with sheen or brilliancy. Yellows a deep orange. Buffs rich in ground colour and well mealled. **10 points**

STAGING Clean, and correctly staged. **5 points**

TOTAL 100 points

Ik probeerde altijd zelf kampioen te worden. Een ander advies: niet teveel op geel leunen, dat heb ik wel altijd ter harte genomen. Ik ben van mening dat er steeds groene vogels in gekweekt moeten worden om de bevedering acceptabel tot goed te houden. Het gebruik van cinnamon is nu voor mij een vraagteken. Wit was voor mij lange tijd uit den boze. Nu kan ik het echter niet laten om een enkele witte in het hok te hebben.

Wanneer we met de kweek beginnen, moet de norwich goed geknipt worden. Zelf zet ik na het knippen de vogels bij elkaar met nest en nestmateriaal. Zoek het maar uit en het vechten is erg beperkt. Het zijn langzame starters en in het begin wordt er veel gerommeld. In mei met de tweede ronde kweekte ik over het algemeen de meeste vogels. Bijna altijd kweekte ik tussen de 150 en 200 jongen per jaar met zo'n 40 koppels. Waarschijnlijk heb ik dan ook veel bijgedragen aan het wel en vooral het wee van de norwichkweek in Nederland.

Rui

De jonge vogels zijn pas laat zelfstandig. We moeten rekenen op vier tot vijf weken. Als ze zes weken zijn, gaan we denken aan de ruiperiode. De norwich "moet" rood opgevoerd worden. Bij de jonge vogels moeten de vleugelpennen en de staartpennen echter niet rood zijn. Daarom starten we met het roodvoer pas na zo'n zes weken. (Gelukkig kijkt een Nederlandse keurmeester niet altijd naar de vleugels of naar de staart, dus we kunnen rustig een gebroken pen uittrekken.) Voor het rood opvoeren zijn er diverse producten op de markt. Zelf ben ik oud en conservatief

en daarom gebruik ik tot op de dag van vandaag Spaanse pepers (paprikapoeder) Orange en Red van de Engelse norwich-club. Maar ik zie ook goede resultaten met Quicks, Bogena en Orlux. Ongetwijfeld zijn er nog meer mogelijkheden. Het resultaat wordt waarschijnlijk het meest bepaald door de liefhebber.

De ruiperiode is belangrijk voor de bevedering. Bij de norwich hebben we veel te maken "gehad" met lumps. Lumps is geen ziekte, maar een kweekfout. De verhouding veren/huidkwaliteit en oppervlakte is uit balans. Een veer slaat dubbel onder de huid en veroorzaakt dientengevolge huid/veertumoren. Wanneer de rui vlot verloopt, hebben we minder kans op deze problemen. Bij jonge vogels is de huid van een betere kwaliteit, dus de kans op lumps is geringer. Een fout die ikzelf veel maakte, is dat ik op Engelse shows de vogels vergeleek met de vogels op Nederlandse TT's, maar in Engeland waren er meer dan 75% overjarige vogels op de show en bij ons bijna 100% jonge vogels. Een snelle rui is van groot belang voor de tentoonstellingsresultaten.

Tentoonstelling

Als we deze Engelse standaard naast ons huidige keurbrieven leggen, moeten we constateren dat er weinig of geen verschil is. Wij leggen iets meer het accent op de bevedering. Maar de Engelse foto geeft niet de indruk dat daar minder aandacht voor bevedering is. Wij hebben op het moment de neiging heel veel klassen van één soort vogel te maken. De eerste schifting tussen de norwich is natuurlijk schimmel en intensief. Als men verder wil splitsen, zou dat moeten gaan tussen poppen

en mannen. (bij atletiek doen we dit ook al lang). Daarna is er bij grote aantallen wel een opsplitsing mogelijk tussen verschillende kleurslagen. Voor een enkele bruine of witte een aparte klasse maken is een beetje overbodig. Van sommige kleurslagen zijn er veel minder, maar dat hoeft geen invloed te hebben op de kwaliteit. Ik heb bij Anton van Beveren (een bekende keurmeester en kweker) wel eens een witte gezien die de competitie aankom met elke groene of gele. We zien de laatste jaren veel norwich van goede kwaliteit op onze tentoonstellingen. Het aantal vogels op de speciaaltentoonstelling in Nijkerk stijgt jaarlijks. Ook zijn er in Apeldoorn op de bondsshow een behoorlijk aantal te bewonderen.

Rust

Na de tentoonstelling is het voor de vogel heel belangrijk van een goede rustperiode te genieten. Norwich zijn geen snelle vogels, ze moeten een lange periode van weinig licht hebben, bijv. van 's morgens 08.00 tot 's avonds 18.00 uur. Half januari kunnen we het licht langzaam gaan opvoeren om half april weer aan broeden te gaan denken. Controleer ook in de rustperiode de vogels goed op ongedierte en andere problemen. De winter moet de zomer maken. De vier seizoenen zijn achter de rug en we kunnen weer rustig met de kweek beginnen. Zo is het met de norwich al honderden jaren gegaan en zal het nog honderden jaren gaan. Ups en downs zullen hier ook bij blijven horen.

*Namens Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries Nederland. (S.V.P.N.),
Jan van Kuilenburg*

BIRDY-FINECT STOP bloedluizen !!!!

Nicolai Teake - Nederland

"Ik gebruik **BIRDY-FINECT** omdat ik vorig seizoen heel goede resultaten mee geboekt heb. Net als met enkele andere birdy producten zoals **birdy-health** en **birdy-sil plus** in het drinkwater ... als pre- en probiotica gebruik ik **birdy-total protect** !

Walter Dejonghe - Keurmeester KBOF

"**birdy-finect** maakt komaf met de gevreesde bloedluis en vogelmijt. Ik vernevelde in april wekelijks om eventueel aanwezige eitjes van bloedluis te vernietigen.

Mei en Juni vernevelde ik om de 14 dagen in de kweekkooi onder de zandlade. Ik heb tot op heden nog geen bloed- en/of vogelmijt kunnen waarnemen."

Jan van Overvelt - Essen Keurmeester KBOF

"Dankzij het gebruik van **birdy-finect** heb ik nog geen bloedluis of zwarte luis gezien. Ik wil het wel verder gebruiken en kijken of het ook nog effectief is als de temperaturen onhoog gaan."

Al de birdy producten zijn te verkrijgen in de betere speciaalzaak :
Meer info : H. Meijer (Quiko Nederland) - Tel 0541 512 842

Vraag vrijblijvend naar onze informatiefolder **voor vogels** boordevol tips en handige schema's voor het ganse seizoen

www.birdy-products.com - info@birdy-products.com

De Smaragdparkiet

Algemeen

Als Latijnse naam heeft deze vogel het volgende meegekregen: *Enicognathus ferrugineus*. In tegenstelling tot veel andere Zuid-Amerikaanse parkieten lijkt de Nederlandse benaming helemaal niet op de Latijnse. Ook de Engelse benaming, Austral Conure, lijkt helemaal niet op de onze. Enkel de Duitse benaming is dezelfde. Het is een parkiet die je tot een paar jaar geleden zeer weinig vond bij de liefhebbers. Nu nog vind je ondanks recente-lijk import deze kromsnavel niet veel terug. Enkel de liefhebber die zich meestal ook bezighoudt met andere Zuid-Amerikaanse parkieten, zal deze soort ook makkelijker in zijn collectie hebben. Toch heeft deze kromsnavel iets. De manier waarop hij op zijn stok zit, de manier waarop hij zich daarover beweegt. Het is zo anders dan bij de andere kromsnavigels.

Beschrijving + herkomst

Je kunt niet echt zeggen dat de smaragdparkiet een kleurrijke vogel is. Hij is voornamelijk dof groen, het uiteinde van de veren donkerder afgezoomd. De vogel bezit een roestbruine voorhoofdsband. Dezelfde kleur heeft de staart, maar de staartveren zijn groen aan het uiteinde. Ook de buikstreek vertoont deze roestbruine kleur. Naar de borst en keel toe worden de veren wat lichter, maar bij sommige krijg je daar een bruin waas. Door de donkerdere uiteinden van de veren op de borst lijkt het wel of er een schubtekening op de borst is. Verder heeft deze kromsnavel grijszwarte poten en een zwarte snavel. Ook opvallend is de kleine naakte zwarte oogring. We hebben bij deze soort eigenlijk nog pech ook. Niet alleen komt de smaragd op zich niet al teveel voor, ook zijn er twee ondersoorten bij deze soort. De eerste ziet er uit zoals hiervoor beschreven. De tweede is zeker bij het groen donkerder. Ook is deze ondersoort een stuk kleiner dan de nominaat. Deze nominaat is 38cm groot, terwijl de ondersoort maar 33cm groot is. Als ik de naslagwerken mag geloven, zou bij de ondersoort de roestbruine buikvlek bijna niet aanwezig zijn. Maar als je dan foto's ziet, zie je veelal een roestbruin waas over borst en buikstreek. De nominaat vertoef voornamelijk in het zuiden van Argentinië en in Chili. De ondersoort, ook wel de kleine smaragdparkiet genoemd, komt in het zuidwesten van Argentinië voor. Beide echter op toch wel de hoger gelegen streken, tot 1200m boven de zeespiegel.

Aanschaf

Zoals reeds beschreven is deze vogel zeker nog niet algemeen aanwezig. Daarvoor ligt zijn prijs nog altijd iets te hoog. Als je dat echter vergelijkt met andere kromsnavigels, zul je snel zien dat de prijs relatief laag ligt. Dat ligt voor een belangrijk deel aan het feit dat deze kromsna-

vel ook uit Zuid-Amerika komt en daardoor direct het etiket van krijsers meekrijgt. Dat krijsen gebeurt meestal alleen maar, wanneer iemand de volière nader of er iets gebeurt in de nabijheid van hun volière. En dan nog is hun gekrijs wel aan te horen.

Ik heb mijn eerste koppel een vijftal jaar geleden aangeschaft. De vogels waren door de eigenaar zelf gekweekt en onverwacht. Na een zestal maanden ging de man verloren zonder aanwijsbare reden. Ik wist echter dat het vrij zenuwachtige vogels zijn, waardoor ze in een nieuwe omgeving vrij schrikachtig bewegen. Toch vond ik bij deze niet echt een doodsoorzaak. Uiterlijk leek alles normaal en ook toen ik de veren van de kop en de achterschedel had weggehaald, was daar niets speciaals te zien. Ook inwendig leek volgens mij alles normaal. Een dierenarts heb ik niet met de dode vogel bezocht vanwege tijdgebrek. Dus kon ik op zoek naar een andere man. Blijkbaar had ik een geluk bij een ongeluk. Er waren in Nederland enkele vogels uit Zweden binnengekomen en daar waren er nog enkele van beschikbaar. En een tweede geluk was dat het de man was die gestorven was. Een pop bleek helemaal niet te vinden.

De volière en voeding

De oudste vogels zijn ondergebracht in een bijna volledig dichte volière. Ik bedoel daarmee dat de vogels zo goed als binnen zitten. Ik had geen andere keuze. De nieuwe volière waarin ze eigenlijk zouden moeten vertoeven, is er eenje van 3.70m lang, 90cm breed en 2m hoog met een afgeschermd ruimte. Enkel in de winter zou deze echt afgeschermd worden. Als je kijkt waar ze vandaan komen, kun je verwachten dat ze wel goed tegen de kou kunnen. Maar net zoals bij zoveel andere parkieten vermoedde ik dat ze niet echt tegen tocht en vochtigheid kunnen. En toch zo'n vrij lange volière, omdat deze vogels vrij veel vliegen. Intussen is mijn collectie uitgebreid naar drie koppels. Behalve één zijn ze alle onverwacht. Een koppel is blijven zitten na het niet nakomen van een afspraak. Twee van deze koppels zitten nu in een volière zoals hiervoor beschreven. Tijdens de vorige winter, toen het wel degelijk koud en echt slecht weer was, regen en mist zijn nu niet direct de ideale omstandigheden, hebben deze koppels daar ook in vertoefd en zonder problemen de winter doorgemaakt.

Als voeding krijgen de smaragdparkieten eigenlijk dezelfde zaadsamenstelling als die ik aan mijn andere kromsnavigels geef. Deze bestaat voor 30% uit plat witzaad en milletsorten en de rest zijn wat grotere zaden.

Als eivoer geef ik nog steeds een eivoer voor grote parkieten. Ik ben voorstander van een "vet eivoer". Vroeger deed ik daar extra gedroogde insecten bij. Misschien raar, maar deze vogels zijn verzot op gedroogde insecten.

Ik ben er een tijdje mee gestopt, omdat de firma er insecten en garnaalkopjes aan had toegevoegd, maar na twee jaar ben ik er weer mee begonnen. Als je dit geeft, breng je natuurlijk de natuurlijke eiwitten in percentage omhoog. Buiten dit vette eivoer doe ik er steeds een droog eivoer bij. Zeker in de heetste dagen van het voorjaar zorgt dit ervoor dat het eivoer wat langer "vers" blijft. Dat is tenminste de ervaring die mijn vrienden en ik hebben. Dat droge eivoer was vroeger een buitenlands merk, maar na een fabrieksbezoek bij C&D ben ik ervan overtuigd dat zij wel degelijk eieren gebruiken. Vandaar dat ik de overstep heb gemaakt naar deze fabrikant.

De groenten en het fruit die ik geef, zijn vermengd met het eivoer. Dat heeft als voordeel dat het eivoer makkelijk wordt opgenomen. Een nadeel is dat het eiwitgehalte naar beneden wordt getrokken. Vandaar de toevoeging van het insectenvoer. Als groenten en fruit gebruik ik alles wat wij kennen uit eigen streek behalve de bladgroenten. Veelal zijn dit gemengde soepgroenten en het fruit dat op dat moment vrij makkelijk te verkrijgen valt. Dit laatste hangt dus af van de periode van het jaar. Buitenlands fruit gebruik ik niet.

Ik hoor dikwijls dat Zuid-Amerikaanse parkieten geen eivoer, fruit of groenten opnemen. Ik heb daar eigenlijk weinig problemen mee gehad. Een appel en een rozenbottel zijn de vruchten die het makkelijkst worden genomen. Ik ben die stilaan door het eivoer gaan mengen. Nu kan ik zelfs zeggen dat ze alles opnemen. En dat heeft niet al te lang geduurd. Eenmaal per week vervang ik de groenten door onkruidzaad. Niet dat dit direct met reden gedaan is. Ik heb dat ooit begin jaren '80 eens gezien bij een oudere kweker van Zuid-Amerikaanse parkieten. Deze man had toen al vrij goede resultaten en ik heb dat overgenomen en doe dat na 20 jaar nog steeds.

Er mag zeker geen grit ontbreken, net als zuiver water. Ik ben ervan overtuigd dat water verantwoordelijk is voor vrij veel sterftegevallen. Zorg er dus voor dat je zeker alle dagen dit water ververs. Sommigen verklaren dat je algengroei kunt tegenhouden met appelazijn en dat ga ik zeker niet ontkennen. Maar de appelazijn zorgt er niet voor dat de vogel zijn behoefte op een andere plaats gaat doen in de volière. Minstens één maal per week kook ik de drinkschalen uit. Daarom gebruik ik ook metalen drinkschalen.

Vitamines geef ik niet extra. Ik ga ervan uit dat dit nog steeds overbodig is, als je voldoende natuurlijke producten geeft. Het zal je ook nog een flinke duit in je geldbuidel schelen. Deze producten zijn zeker niet goedkoop. En waar eindigt het met al die potjes en pannetjes? Je zult je misschien afvragen waarom ik niet spreek over gekiemd of geweeekt zaad. Ik ben daarmee reeds verscheidene jaren gestopt. Tijdens het kiemen hebben de bonen die

gekiemd moesten worden, een verschrikkelijk geurtje afgegeven. Vandaar dat ik dit niet meer doe. Ik ben ervan overtuigd dat gekiemd zaad goed is voor de vogels, maar ik tracht dit op te vangen door groenten en fruit.

De kweek

Net zoals bij alle andere Zuid-Amerikaanse parkieten, moet je ook bij de smaragd wel uitkijken. Een Zuid-Amerikaan slaapt in zijn nestblok. Je moet er dus voor zorgen dat je op tijd dit blok reinigt en ander vuilsel aanbrengt. Het zijn zeker de properste Zuid-Amerikanen niet die ik ken, in hun nestblok. Maar het blijft binnen de perken.

Als nestmateriaal gebruik ik al jaren hetzelfde: hetgeen van de kettingzaag komt, wanneer je een wilg of een berk in delen zaagt, m.a.w. zachte houtsoorten. Daarbij doe ik steeds wat houtkrullen die je kunt aanschaffen bij de dierenspecialzaak. Beide vermeng ik met potgrond zonder meststoffen en maak alles vrij vochtig. En van dit "mengsel" breng ik een laagje van ongeveer 5cm in het blok. En omdat ze toch niet zo proper zijn, dacht ik de eerste twee jaar deze nestblokvulling telkens weer te vernieuwen, maar dat heb ik opgegeven.

Ik heb eigenlijk nooit paringsrituelen gezien bij deze vogels. Ook al observeer je ze, het lijkt wel of ze weten of voelen dat er "iemand" of iets in de buurt is. Toch kun je aan de gedragingen zien dat er iets op til is. Ze worden schuwer, laten zich meer horen wanneer je de volière betreedt, zeker wanneer je het blok wilt inspecteren. En je ziet aan de pop duidelijk de uitgezakte buik. Maar dan kan het nog een dag of drie duren, voordat een ei in het nest wordt gevonden. De pop die in onze volière zit, legt steeds het tweede ei drie dagen na het eerste en daarna volgt het normale ritme met telkens ongeveer 48 uur ertussen. Spijtig genoeg moesten en moeten we tijdens het leggen van de eerste eieren steeds ingrijpen bij het oudste koppel, iemand van het koppel maakt putjes in de eischalen, vermoedelijk met de teennagels. Maar het rare is dat dit na het vierde ei niet meer gebeurt. De pop begint ook pas te broeden vanaf het vierde ei.

Tijdens de broedperiode, die 24 dagen duurt, verlaat de pop het nest om zich te goed te doen aan de aangeboden granen en het eivoer. Verder komt ze er wel makkelijk af, wanneer vreemd volk de volière passeert. Zij heeft daar blijkbaar een neus voor.

Na 24 dagen dus wordt het eerste jong geboren. Ze hebben vanaf de geboorte wilgrijs dons. Het duurt vrij lang voor ze echt veren krijgen. Pas na een dag of 20 beginnen de eerste veren zich te ontwikkelen. De vogels zijn dan juist geringd met een 7mm ring. Maar dan gaat het vrij snel, al duurt het nog minstens een maand voor de vogels uitvliegen. Zeker de eerste dagen is dit vrij hulpeloos, maar dat verandert snel.

Mijn oudste koppel heeft voor het eerst in het

2de levensjaar voor jongen gezorgd. Bij de jonge vogels gebeurde dit het eerste jaar al. En al was het zeker de bedoeling niet, het koppel eigen kweekvogels dat was blijven zitten, heeft ook voor jongen gezorgd. Ik had dat eigenlijk nooit verwacht. Zij zijn namelijk ondergebracht in een verrijdbare kooi die alle dagen verplaatst wordt. Zo zie je maar weer dat een Zuid-Amerikaanse parkiet begint waar en wanneer hij zin heeft en dat hou je niet tegen. De twee jongen die geboren zijn uit dat koppel, blijven zeker in mijn volière zitten. Voor hen wordt een geschikte partner gezocht.

Mogelijke problemen

De smaragd is zeker in de beginperiode vrij schichtig. Hierdoor, zeker wanneer er constant iets gebeurt rond de volière, wordt er weinig gegeten. Dus daarvoor opletten.

Ze zijn ook iets gevoeliger voor tocht en regen. Je moet er rekening mee houden dat je een volière hebt waar de vogels in de rustperiodes vrij beschut kunnen zitten.

Ze zijn in tegenstelling tot andere Zuid-Amerikaanse parkieten, wat vatbaarder voor diarree. Daarom ook oppassen met groente en fruit. Wanneer er iets misloopt, zie je het dikwijls niet direct. Zo verlies je kostbare tijd. Want de ondervinding leert dat het vrij snel kan gaan bij deze kromsnavels. Een warmtekool en een vitamienkuur doen echter wonderen.

Tentoonstelling

Het zijn ondanks hun zenuwachtigheid toch geen al te moeilijke vogels voor een tentoonstelling. Maar ze zijn ook vrij nieuwsgierig waardoor de staart- en vliegelpenen vrij snel rafelen. Verder valt vrij snel op, wanneer er een veertje ontbreekt. En dan hangt het natuurlijk af van de keuring. Ik heb het meegemaakt dat de ene week er eentje kampioen was en de andere week deze zelfde vogel slechts 88 punten behaalde. En het rare was dan nog dat de 88 punten werden behaald met zeer weinig tegenstand. Zelf vond ik dat de conditie op dat moment zeer goed was. We zullen het daarom maar op een momentopname houden. Wat ik wel ondervonden heb, is dat je zeker niet meer dan 3 shows in een korte periode kunt doen met deze vogels. Eigenlijk hoort dat ook zo. Je moet de vogels ook hun rust gunnen.

Besluit

Hoewel deze kromsnavel wat zwakker is dan andere kromsnavels, blijft het voor de gevorderde kweker een aan-rader. Het is zeker niet de schreeuwer die je als Zuid-Amerikaanse parkiet zou verwachten. Hij laat zich wel horen, maar zeker niet hinderlijk. Gelukkig is er de laatste jaren weer aanbod, waardoor je toch de mogelijkheid hebt om jongen onverwacht te maken.

Jet Kenis

Tropische duifjes voor elke vogelliefhebber het houden waard

Als je kijkt naar de vele vogeltonstellingen die er in het land gehouden worden, kom je toch heel erg weinig soorten tropische duifjes tegen m.u.v. het bekende diamantduifje. Dit schattige duifje wordt het meeste gehouden en gekweekt. Ik denk dat dit te maken heeft met de gemakkelijke kweekbaarheid en de lage prijs. Ook zijn er veel mutaties en dat is voor veel mensen erg interessant. Nu wil ik hier geen geheel artikel wijden aan het diamantduifje, maar meer de interesse opwekken voor de wat minder voorkomende kleine tropische duifjes. Er zijn heel veel duifjes die ongeveer hetzelfde formaat hebben als het diamantduifje, alleen hebben deze meestal een kortere staart. Verder is er een heel scala van duifjes die het formaat van het bekende lachduifje benaderen, meestal ietsje kleiner of even groot.

We kunnen de groep duiven in tweeën splitsen, nl. de zaadetende en de vruchtenetende duiven. De laatste groep wordt veel minder gehouden, omdat deze natuurlijk vruchten als hoofdvoedsel moeten hebben. Zaadeters zijn veel gemakkelijker te houden. De meeste vruchtenduiven zijn wel erg mooi van kleur en een lust voor het oog om te zien. Gelukkig zijn er kwekers die zich helemaal gespecialiseerd hebben in het houden en kweken van deze tropische duiven. Een bekende kweker is Will Silkens uit Heel. Nu is dit een kweker met erg veel ruimte en tientallen soorten op voorraad. Ook heeft deze man een boek uitgebracht waarin de meeste soorten worden beschreven met mooie foto's. De naam van het boek is "Columbina Wild Pigeons and Doves" Mensen die interesse hebben voor duivensorten, zou ik zeker dit boek aanraden.

Nu terug naar de basis van dit artikel. Wat ik met dit stukje probeer te bereiken, is mensen meer geïnteresseerd te maken in deze duiven. Nu moet ik wel direct toegeven dat de meeste duiven vrij moeilijk voor een tt in conditie te houden zijn, als je geen goede voorbereidingen treft. Als je de dieren opkooit, zul je aan de bovenkant wat zacht schuimplastic moeten doen om zo de kopjes gaaf te houden, maar als je dat goed lukt, zul je met menige tropische duif goed en zeer hoog kunnen scoren op de tt.

Het voordeel van de hele kleine soorten is dat je ze overal bij kunt houden. Bij elke troep en iedere kanarie is dit zeer goed mogelijk, maar ook bij niet agressieve parkietachtigen kan dit heel goed. Bij valkparkieten en kakariki's, maar ook neophema's. Nu is het wel zo dat bepaalde duifjes tegenover elkaar wel agressief kunnen zijn, maar dit is ook vaak afhankelijk van de grootte van de volière waarin ze gehouden worden. Mijn advies is dan ook te per paartje te houden als de volière niet zo groot is. Dit in combinatie met de overige vogelsoorten.

Een broedbakje is voldoende als nestgelegenheid. De meeste soorten broeden met gemak drie nestjes uit. Een duivenlegsel bestaat meestal uit twee eieren of soms een, voor bepaalde soorten.

Duifjes uit het geslacht Columbina zijn met hun grootte van om en nabij 16cm. zeer goed te houden in combinatie met kanaries of tropen. Onder deze groep vallen de dwerg-, mus-, bukley-, peru-, picui en het rode rotsduifje of talpacotiduijfe genaamd. Maar ook de duifjes uit het geslacht Geopelia zijn klein en erg mooi met het bekende zebraduijfe en het vredes- en timorduijfe. Verder zijn er nog meer zeer kleine duifjes zoals het brillen-, inka- en zwartmaskerduifje, die je veel plezier kunnen bieden. In het geslacht Turtur zitten eveneens prachtige duifjes die net ietsje groter zijn dan de vorige duifjes, met het tamboerjnduijfe als bekendste. Ook de staalvlek-, zwartsnavelbosduif, blauwkopbosduif en het bronsvlekduifje horen in dit geslacht thuis. Kortom er is in de kleine duifjes keusgenoeg en natuurlijk zitten hier gemakkelijk en moeilijk kweekbare soorten bij. Maar het is bij iedereen zo: wat bij de een moeilijk gaat, kan bij een ander gemakkelijk gaan. Het musduifje staat erom bekend dat het bij de meesten alleen in de volière kweekt. Bij mij deden ze het gewoon goed in flinke broedkooien van 1,20m. Het is alleen wel oppassen bij een hoop soorten dat het duivinetje geen legnood krijgt. Dus je moet voldoende kalkhoudende producten geven. Dit kan tegenwoordig erg gemakkelijk met producten als Calci-Lux van Orlux, dat je door

het drinkwater kunt doen in combinatie met wat vit. D3. Wat mij wel opvalt, is dat de vraag naar deze kleine duifjes bijna altijd groter is dan het aanbod. Als je op vogelbeurzen komt, is de aftrek van deze duifjes altijd gretig. Ook bij deze soorten vogeltjes zijn de prijzen na het importverbod gestegen. Daarom moeten we als vogelliefhebbers er alles aan doen om deze soorten te behouden voor de avicultuur. Wat we nu kwijt raken, zal misschien nooit meer terugkomen en dat mag natuurlijk nooit gebeuren met soorten die redelijk goed te kweken zijn. Er zijn veel mensen die denken dat anderen dit doen, maar als iedereen er zo over denkt, kun je nog wel eens voor rare confrontaties komen te staan met als eindresultaat dat de soort geheel verdwijnt en nooit meer aan te komen is. Het zwartmaskerduifje dat een paar jaar geleden massaal te vinden was op elke beurs, is hier zo'n voorbeeld van. Ze zijn nooit serieus gekweekt en nu zijn ze bijna niet meer aanwezig. Voor deze mooie soort is het echt twee minuten voor twaalf.

Het houden van tropische duiven is beslist niet moeilijk. Op gewoon zaad hou je ze prima in leven. In gewone nestbakjes of goudvinken-nestkasten broeden ze. Het brillenduijfe is een echte hollenbroeder en heeft dus een nestkast nodig met een rond invlieggaat. Maar natuurlijk is het beter als ook hun voeding zo uitgebreid mogelijk is met het eten van eivoer en universeelvoer. Verder moet men ook mineralen en grit geven. Ik koop Vitalith per emmer, dat is veel goedkoper dan in kleinverpakking. Dit krijgen al mijn vogels. Het is een product dat in de postduivensport gebruikt wordt, met steentjes en mineralen en verschillende zaden erin. Het wordt gebruikt om veldvergiftiging tegen te gaan bij postduiven.

Per emmer van 12,5 kg. is het ong. € 22,00. en per pot van 1kg is het ± € 8,00, dus dat scheelt wel erg veel. Het is onbepaald houdbaar en alle vogels zijn er gek op.

Een duif die erg mooi is en opvalt door zijn mooie kleur is de groenvleugelduif. Als je hem ziet, zou je denken met een vruchtenduif te maken te hebben. Maar ook dit is een gewone zaadeter. Kleiner dan een lachduif, maar wel veel mooier en ook goed kweekbaar. Je moet wel oppassen met de aanschaf van duiven, want ook duiven hebben regelmatig ondersoorten. Natuurlijk is het de plicht van iedere serieuze kweker de soorten raszuiver te houden. Daarom moet je, alvorens je tot aanschaf overgaat, wel weten hoe een raszuivere vogel eruit moet zien. Er is tegenwoordig zeer veel informatie van het internet te halen en hier kun je ook dikwijls mooie foto's tegenkomen van de soorten.

Zelf ben ik dit keur seizoen wat bastaarden tegengekomen van het vredesduifje met het zebraduijfe en dat is natuurlijk gewoon zonde. De soorten lijken ook erg op elkaar en zijn gemakkelijk onderling te paren, maar dat mag natuurlijk nooit de bedoeling zijn. Daarom is het goed oriënteren van groot belang, als je dieren wilt aanschaffen die je niet voor de volle honderd procent kent.

Het showen van duiven is een verhaal apart, want ze hebben wel losse

bevedering. Als je ze met de hand moet pakken, kun je het beste eerst je handen insmeren met talkpoeder, zodat de veren niet aan je handen blijven plakken. Dit keurseizoen heb ik diverse keren duiven met 92 en 93 punten gezien op de shows, dus het kan wel degelijk. Alleen is er wat meer aan te doen dan aan een kleine troep of kanarie. Je kunt met gemak het algeheel kampioenschap winnen met een duifje. Vele keurmeesters weten ook deze dieren op waarde te schatten en dat is een heel positieve ontwikkeling in de vogel- en kleindieren sport.

Het zou ook een positieve bijdrage zijn als er binnen de vogelbonden speciaalclubs worden opgericht voor dit soort vogels om zo kennis van en inzicht in de soorten te brengen. Een voordeel is dat je met duiven op veel shows kunt meespelen, binnen de pluimveebonden kan er volop mee gespeeld worden. Want tegenwoordig kun je met oorspronkelijke duiven ook meespelen op deze shows. Aviornis is zo'n vereniging die speciaal opgericht is voor oorspronkelijke vogelsoorten als hoenderachtigen en duiven en kwartels. Wel is deze vereniging aangesloten bij de NHDB. Je ziet bij het oprichten van speciaalclubs altijd dat de interesse toeneemt en ook de kennis. Ook wordt het ruilen voor vers bloed makkelijker, want dat is bij duivensoorten van groot belang om inteelt te vermijden.

Op elke show zouden er eigenlijk toch wel tropische duifjes aanwezig moeten zijn. Op onderlinge shows zouden er gerust 10 à 20 exemplaren moeten zitten. Het bekende diamantduifje wordt wel heel gemakkelijk gekweekt, maar toch zien we maar weinig mooie exemplaren. Het is en blijft gewoon moeilijk de grote vleugelstippen mooi op rij te krijgen. Meestal zie je ze ongeordend op rij liggen. Verder is vaak het model erg smal en niet mooi rond in de borststreek. Ook laten de kleuren van

de vele mutanten nog te wensen over. Dit moet beter worden. Bij de witsluitmutant zie je heel vaak vogels die de witsluitmutatie dubbel op het chromosoom dragen (de dubbelfactorige) met als resultaat een veel te opgebleekte vogel met een geheel witte staart i.p.v. een alleen witte staart en grijze onderstaart.

Daar zul je met de andere tropische duiven niet zo vlug last van hebben. Die moeten alleen mooi gaaf zijn en de tekening symmetrisch.

Ik hoop dat dit artikel ertoe bij mag dragen dat dit de aandacht getrokken heeft van liefhebbers die behalve hun nu gehouden soorten ook de duifjes erbij willen gaan houden. Ze zijn het houden waard, schreeuwen doen ze niet. Het enige wat nog wel vermeld moet worden, is dat, als je ze hebt aangeschaft, de rest van je vogels even tijd nodig heeft om eraan te wennen. Ze zullen de eerste dagen een beetje van de duifjes schrikken, maar dat gaat al vlug over, omdat ze zeer vredelievend van aard zijn tegenover niet-duivensoorten. In elke kleine vlucht zou met gemak een stelletje van deze schitterende duifjes gehouden kunnen worden. Het is binnen je vaste collectie weer eens wat anders.

Mijn advies is te beginnen met soorten die goed kweekbaar zijn, zoals het perduifje, het musduifje, het zebra-duifje of de rode birmatorstel. Laten we proberen volgend jaar diverse van deze duifjes op de onderlinge shows te krijgen in de eigen-kweekklasse.

Tekst: Louis Polane
Foto's: Piet Onderdelinden

Digitale boeken over lachduiven, diamantduiven, frankolijnen en patrijzen en kwartels

De speciaalclub voor fokkers en liefhebbers van oorspronkelijke duiven, lachduiven, diamantduiven, frankolijnen, kwartels en patrijzen (DFKP) heeft op haar site vier digitale boeken gepubliceerd:

1. "De lachduif", een overzicht van herkomst, historie, gedrag, verzorging, fok en vererving. Schrijver Hein van Grouw. (93 pagina's en 145 kleurenfoto's)
2. "Diamantduiven als hobby", een praktijkhandleiding voor liefhebber en fokker, schrijver H.Slijkhuis. (21 pagina's, 23 kleurenfoto's)
3. "Frankolijnen en patrijzen als hobby", een praktijkhandleiding voor

de liefhebber en fokker, schrijvers N.H. van Wijk en H.Slijkhuis. 41 pagina's en 34 kleurenfoto's)

4. "Kwartels als hobby", een praktijkhandleiding voor liefhebber en fokker, schrijver H.Slijkhuis. (47 pagina's en 34 kleurenfoto's)

De boeken zijn allemaal in het zogenaamde pdf-formaat. U kunt de boeken uiteraard afdrukken of opslaan op uw eigen computer.

U vindt deze boeken op www.dfkp.nl

Geef ook je mening over een nieuw vraagprogramma.

Het vraagprogramma dat wij nu gebruiken loopt na komend keurseizoen af. We zullen dus een nieuw vraagprogramma moeten hebben.

Er is binnen de NBvV een commissie, die een advies zal uitbrengen aan de Bondsraad. De commissie heeft aan de speciaalclubs hun mening gevraagd, maar wil ook graag weten wat u als lid vindt.

Je kunt een vraagprogramma maken, bestaande uit groepen en klassen en je kunt bepalen hoe groot die groepen dan wel niet moeten zijn. Veel vogels in een groep of kleinere groepjes, waardoor minder (soorten) vogels met elkaar vergeleken moeten worden. Zo valt er van alles te bedenken.

Nauw verwant aan het vraagprogramma is natuurlijk een prijzenschema

De commissie vindt de mening van de individuele liefhebber belangrijk en daarom is een korte vragenlijst samengesteld, welke bestaat uit 6 vragen. Deze vragenlijst is op onze website geplaatst. Invullen kost een paar minuten van uw tijd. Deze vragenlijst is te vinden op www.nbvv.nl/vragenlijst. Op de homepage staat een link naar deze pagina.

Eerst wordt gevraagd om uw kweeknummer op te geven. Dat kweeknummer wordt gecontroleerd en is de toegang tot de vragenlijst. Op die manier controleren wij ook, dat er per kweeknummer maar één vragenlijst kan worden ingevuld. Een en ander is zodanig geprogrammeerd, dat er geen link kan worden gelegd tussen het kweeknummer en de ingevulde vragenlijst. De privacy is dus gewaarborgd.

De vragenlijst staat open tot 1 augustus.

Ga naar www.nbvv.nl/vragenlijst en vul de vragen in !!

Mijn ervaringen met de regelgevingen over de hoodedparkiet

In dit artikel doe ik verslag van mijn bevindingen met de regelgevingen over de hoodedparkiet. Hierover bestaan onduidelijkheden, onjuiste informatie en halve informatie, zo is mij gebleken. Mijn doel met dit artikel is de liefhebber helderheid te verschaffen over deze regelgevingen. In het eerste deel van het artikel geef ik informatie over de regelgevingen die betrekking heeft op de hoodedparkiet die voor iedere liefhebber van belang is. Daarna leg ik uit wat deze regelgeving voor de liefhebber in feite betekent. Vervolgens beschrijf ik waar ik tegenaan ben gelopen in mijn zoektocht naar de juiste informatie. Ten slotte geef ik nog wat informatie uit het naadje van de kous voor degenen die het heel precies willen weten.

De regelgevingen over de hoodedparkiet De hoodedparkiet is in de volgende regelgevingen opgenomen:

- in 1997 op appendix I van het CITES-verdrag¹ en bijlage A van de Europese Basisverordening² onder de wetenschappelijke naam: *Psephotus dissimilis*. Het ministerie hanteert de Nederlandse naam: kapparkiet;
- in 2001 op bijlage VIII bij de Uitvoeringsverordening. In 2006 is deze Uitvoeringsverordening³ aangepast en verhuisde de inhoud van bijlage VIII naar bijlage X;
- in 2002 in de bijlage bij de Ringenregeling⁴.

De betekenis van de regelgevingen

De hoodedparkiet behoort tot een ernstig bedreigde soort in haar natuurlijke omgeving in Australië. Om die reden staat hij op appendix I van het CITES-verdrag en is hij opgenomen in bijlage A van de Europese Basisverordening. Voor de soorten op appendix I en in bijlage A gelden strenge regels voor wat betreft overdracht, handelsverkeer en bezit.

Echter, Australië heeft al lange tijd zijn grenzen gesloten voor export van dieren. Daardoor zijn er vrijwel geen hoodedparkieten meer die aan de natuur onttrokken zijn, in de handel. En juist omdat de hoodedparkiet in gevan-

genschap veel gekweekt wordt, is de soort opgenomen in bijlage X van de Uitvoeringsverordening. Met als gevolg een versoepeling van de regelgeving voor de hoodedparkiet⁵. Dat houdt in dat voor overdracht en het verrichten van commerciële handelingen binnen de Europese Unie geen certificaat vereist is. Ook hebt u geen bezitsontheffing nodig voor het houden van de hoodedparkiet. Wel moet de hoodedparkiet daarvoor geringd zijn met een ring volgens voorschriften van de ringenregeling van 2002. Let op: dit zijn geen verenigingsringen of eigen ringen!

De ringen van de ringenregeling zijn verkrijgbaar bij de volgende organisaties⁶:

- Algemene Nederlandse Bond van Vogelhouders, gevestigd te Zutphen;
- Nederlandse Bond van Hoender-, Dwerg- en Sier- en Watervogelhouders, gevestigd te Utrecht;
- Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, gevestigd te Bergen op Zoom;
- Vereniging Aviornis International Nederland, gevestigd te Wijchen;
- Vereniging Belangenbehartiging Europese Cultuurvogel, gevestigd te Eindhoven.

De aanvraag voor deze ringen gaat via een speciaal formulier. De organisaties verantwoor-

den vier keer per jaar aan het ministerie aan wie de ringen zijn verstuurd, het adres, het aantal ringen en de soort waarvoor de ringen bestemd zijn.

Het meest in het oogspringende verschil tussen een gewone ring en de ring van de ringenregeling is de breukzone op de ring van de ringenregeling. Deze ring is namelijk een breukring die knapt als men de ring probeert op te rekken.

Als de hoodedparkiet geringd is met een verenigingsring of eigen ring na 2002 heeft u voor koop of verkoop wel een certificaat nodig dat u van tevoren dient aan te vragen.

U hoeft voor de hooded ook geen verdere registratie te doen in een register zoals bedoeld in de Regeling administratie bezit van en handel in beschermde dier- en plantensoorten⁷.

Samenvattend kan gezegd worden dat het probleemloos houden, overdragen en verhandelen van de hoodedparkiet binnen de Europese Unie kan, mits deze is voorzien van de speciaal daarvoor uitgegeven ring.

Waar ik tegenaan liep bij mijn zoektocht naar de juiste regelgeving

Begin 2008 kocht ik bij een handelaar een koppeltje hoodedparkieten. Wij hebben even over CITES gesproken, maar volgens de handelaar waren geen documenten nodig en hij toonde dat aan met een boekwerkje uit 2002. Ik wist

1. Het CITES-Verdrag heet voluit: Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora. In het Nederlands vertaald: Overeenkomst inzake de internationale handel in bedreigde in het wild levende dier- en plantensoorten. De volledige tekst van het Verdrag is te vinden op www.cites.org

2. De Basisverordening is verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad van 9 december 1996 inzake de bescherming van in het wild levende dier- en plantensoorten door controle op het desbetreffende handelsverkeer. De verordening is te vinden op www.betivloket.nl bij onderwerpen: import, export en handel en vervolgens doorklikken naar Cites> wet- en regelgeving> Europees. In deze verordening zijn de regels gesteld over import, uitvoer, wederuitvoer, doorvoer, eigendomsverdracht en commerciële handelingen.

3. De Uitvoeringsverordening is verordening (EG) Nr. 865/2006 van de commissie van 4 mei 2006 houdende uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) 338/97 van de Raad inzake de bescherming van in het wild levende dier- en plantensoorten door controle op het desbetreffende handelsverkeer. Ook de Uitvoeringsverordening is te vinden op www.betivloket.nl bij onderwerpen: import, export en handel en vervolgens doorklikken naar Cites> wet- en regelgeving> Europees. De Uitvoeringsverordening bevat vooral technische voorschriften.

Hierin wordt beschreven aan welke voorwaarden vergunningen en certificaten moeten voldoen voor wat betreft het papier dat wordt gebruikt en welke termijnen gelden voor de verschillende procedures. Daarnaast worden in de Uitvoeringsverordening verschillende begrippen nader uitgewerkt, zoals in welke gevallen er sprake is van in gevangenschap gefokte en geboren dieren of kunstmatig gekweekte planten.

4. De ringenregeling heet voluit: Regeling afgifte en kenmerken gesloten pootringen en andere merktekens, 5 maart 2002/Nr. TRCJZ/2002/3135. Deze regeling is te vinden op www.Overheid.nl onder wet- en regelgeving en dan de naam van de regeling invoeren bij de zoekopdracht.

5. Deze versoepeling geldt ook voor de roodvoorthoofdkakarik.

6. Euro-Parrot en de Parkieten Sociëteit worden vrijwel zeker dit jaar ook door de minister aangewezen als organisatie die deze ringen mogen uitgeven namens de overheid. De wijze van bestellen zal dan via de overheid verlopen en de uitgifte via een vogelvereniging die u werst.

7. De Regeling administratie bezit van en handel in beschermde dier- en plantensoorten is te vinden op www.Overheid.nl onder wet- en regelgeving de naam van de regeling invoeren.

ook niet beter dan dat op basis van de Wet Breidde Uitheemse dier- en plantensoorten een geringde hoodedparkiet vrijelijk kon worden gehouden en verhandeld. De hoodedparkiet stond toen al op appendix 1 en bijlage A. Maar in de toelichting op de wettelijke maatregelen ter uitvoering van CITES in Nederland van het ministerie van LNV uit 1995 stond in hoofdstuk 3.3.1 deze vrijstelling te lezen. Toen ik echter in het blad van de Parkieten Sociëteit zag dat je voor de hoodedparkiet speciale ringen moest bestellen, gingen bij mij alarmbellen rinkelen. Omdat ik al een tijd niet meer in het wetgevingsgebied thuis was, raadpleegde ik internet en las daar de meest tegenstrijdige berichten. Een waarschuwing over informatie van het internet over wetgeving lijkt mij wel raadzaam. Er staat een ongelofelijke hoeveelheid prietpraat en het lijkt of iedereen er verstand van heeft. Maar aangeven uit welke bron men informatie haalt, is niet aan de orde. Halve waarheden en onwaarheden zijn niet van de lucht. Vertrouw daarom alleen informatie uit betrouwbare bron. Een betrouwbare bron geeft weer waar de informatie vandaan komt en op welke wetgeving deze is gebaseerd.

Verder raadpleegde ik mijn broer, voorzitter van Euro-Parrot. Hij heeft het een en ander voor mij uitgezocht en verwerkt in een artikel. Dat artikel liet hij voor publicatie corrigeren door het ministerie van LNV. Met enkele kleine correcties kon het artikel worden gepubliceerd. Voor mij werd toen duidelijk dat ik mijn hoodedparkieten langs illegale weg had verkregen en ik nam contact op met het ministerie van LNV. Ik had daar goede ervaringen mee, omdat ik voor een collega-liefhebber contact met een ambtenaar had gehad over het legaliseren van hoornparkieten. Die had hij destijds onwetend zonder papieren gekocht. Toen hij daarover contact met mij zocht, heb ik voor hem het contact met het ministerie gelegd. Omdat ik via een zoektocht achter de herkomst van de ouders van de vogels kwam en aannemelijk en aantoonbaar kon maken dat de persoon in kwestie uit pure onwetendheid had gehandeld, kon hij alsnog zijn hoornparkieten via het ministerie legaliseren. Dit was mede mogelijk omdat de Nederlandse wetgeving in de flora- en faunawet voor de parkietachtigen nog niet is ingevuld.

Met deze ambtenaar sprak ik ook over mijn hoodedparkieten en hij vertelde mij dat ik ook onjuist had gehandeld bij de aankoop van deze vogels. Ik had een EG-certificaat nodig volgens hem. Omdat een EG-certificaat niet met terugwerkende kracht kan worden verleend, moest ik een bezitsonthefving aanvragen. Zo gezegd, zo gedaan.

Ondertussen bleef ik nog wat rondsnuffelen op internet en kwam zo de verordening (EG) nr. 865/2006 op het spoor. Tot mijn verbazing las ik daar in artikel 62 dat ik geen EG-certificaat nodig had voor de hooded-

parkiet, omdat deze in bijlage X werd vermeld. Ik confronteerde daarmee de ambtenaar op het ministerie. Uit de reactie bleek dat deze vrijstelling niet bekend was bij de behandelende ambtenaar. De kwestie zou worden uitgezocht. Spoorlags belde ik mijn broer en vertelde mijn bevinding en verzocht hem het artikel vooralsnog niet te publiceren, omdat de inhoud, ondanks controle door het ministerie van LNV, waarschijnlijk onjuist was.

Tussentijds heb ik nog contact gezocht met de ambtenaar en hij vertelde dat mijn bevinding werd nageplozen door juristen. Het heeft bijna een half jaar geduurd, voordat ik het verlossende antwoord kreeg. De bezitsonthefving werd geweigerd, omdat ik hem op basis van bijlage X van verordening (EG) nr. 865/2006 niet nodig had. Maar een bedankje voor mijn spoorwerk kon er niet van af. Dat heb ik wel besproken met de betreffende ambtenaar. Op de laatste dag van 2008 werd ik nog door deze persoon gebeld met excuses. Alsof dat nog niet genoeg was, werd ik ook nog door een jurist van het ministerie gebeld met vele excuses. Ik uitte tegen deze ambtenaar mijn bezorgdheid over het feit dat ambtenaren te vaak van werkplek veranderen. Dit werk vraagt dossierkennis, omdat het terrein van wetgeving ingewikkeld is. Onderzoek leerde mij dat de hoodedparkiet in 1995 al onder een milder regime viel in de wet Budep en in 2001 al in de Europese verordening. Bovendien las ik in de folder "handel, bezit en preparaten" van het ministerie in het kader van de flora- en faunawet ook al over de vrijstelling van de hooded- parkiet. De behandelende ambtenaar had dus eigenlijk deze kennis moeten bezitten.

In oktober legde mijn hoodedparkiet tot mijn verrassing al eieren. Toen duidelijk was dat de eieren bevrucht waren, bestelde ik ringen. Ik deed dat bij een van de organisaties die deze ringen namens de minister mogen uitgeven. Bij het bestellen van de ringen liep ik tegen een verschillende uitleg van de achterliggende bedoeling van de ringenregeling aan. De belangrijkste gingen over verschillende opvattingen over:

- het aantal te bestellen ringen;
- het jaartal op de ringen;
- het kweeknummer op de ringen.

De ringenregeling schrijft voor dat het aantal door de erkende organisaties af te geven ringen wordt beperkt tot het aantal redelijkerwijs te verwachten nakweek van de door de aanvrager in het aanvraagformulier aangegeven soort. Daarom bestelde ik vijf ringen van 2008, omdat dat aantal een aannemelijk aantal is voor een koppel hoodedparkieten in oktober van 2008. De organisatie wijzigde het aantal echter in tien, omdat dat het minimumaantal is uit de leveringsvoorwaarden van de organisatie en een productietechnische reden heeft. Blijkbaar gaan deze redenen voor op een aannemelijk aantal uit de regelgeving.

De ringenregeling schrijft voor dat de ring

moet worden voorzien van de laatste twee cijfers van het jaartal waarin de ring mag worden aangebracht. In mijn geval zou dat 2008 zijn. Tot mijn verbazing kreeg ik ringen van 2009. Blijkbaar gaan afspraken binnen COM boven de wettelijke richtlijnen. Toen ik hierover met de jurist van LNV sprak, kreeg ik het volgende antwoord: Bij controle door de AIVD zou ik beboet worden, omdat ik in 2008 al ringen van 2009 had gebruikt. De regelgeving is daarover mijns inziens ook duidelijk. Ik geloof ook niet dat afspraken binnen COM boven de wet staan of die uit de ringenregeling.

De ringenregeling schrijft in artikel 4 wat er ten minste op de ring moet staan. Het eigen kweeknummer behoort niet tot de vereisten evenals de naam van een organisatie en deze zouden dus probleemloos kunnen worden aangebracht, dacht ik. Maar omdat ik niet aangesloten ben bij de organisatie waar ik de ringen bestelde, moest ik moeite doen om mijn eigen kweeknummer op de ring te krijgen. Dat moest ik als service beschouwen. Maar €P op de ringen zou onwettig zijn. Daarover lees ik echter niets in de ringenregeling. Ik heb mijn klacht over deze gang van zaken gedaan bij het ministerie. Deze verwees mij eerst terug naar de leverende organisatie waarop ik kritiek had. Toen ik de voorspelbare reactie van die organisatie kreeg, heb ik opnieuw contact opgenomen met het ministerie en kreeg te horen dat mijn bevindingen veel stof hadden doen opwaaien op het ministerie. Ik bleek niet de enige te zijn met de nodige kritiek op de uitvoering van de ringenregeling. Met kracht heb ik aangedrongen om Euro-Parrot en Parkieten Sociëteit ook deze ringen te laten leveren. Van de jurist van het ministerie waarmee ik contact heb, heb ik inmiddels begrepen dat deze beide organisaties ook deze ringen mogen gaan uitgeven.

Het naadje van de kous

Eerder in het artikel gaf ik de volgende samenvatting: het houden, overdragen en verhandelen van de hoodedparkiet binnen de Europese Unie kan probleemloos, mits deze is voorzien van de speciaal daarvoor uitgegeven ring. Het opnemen van de hoodedparkiet op bijlage X bij de Uitvoeringsverordening bracht echter nog een ongewenst of niet bedoeld gevolg met zich mee in de Nederlandse regelgeving.

U hoeft jonge hoodedparkieten die in gevangenschap zijn gekweekt en geboren niet te ringen en te registreren. Dat is opmerkelijk! Echter, bij het niet ringen heeft u alleen ontheffing van het bezitsverbod. Dat betekent dat u, zolang de vogel leeft, de bezitter van de vogel blijft. U kunt met die vogel kweken, maar meer mag u niet met de vogel. De vogel zelf is in feite onverkooptbaar en dat geldt voor elke ongeringde hoodedparkiet. Bij een eventuele verkoop heeft u een EG-certificaat nodig en dat verkrijgt u alleen, als u kunt aantonen

dat de vogel in gevangenschap is geboren. De kans is vrijwel nihil om dat aan te kunnen tonen. Om die reden is het onbegrijpelijk dat deze uitzondering voor de hoodedparkiet in de Nederlandse regelgeving terechtgekomen is. Als u op internet leest dat je de hoodedparkiet helemaal niet hoeft te ringen, klopt die informatie maar voor een beperkt doeleind: alleen het houden van hoodedparkieten. Over problemen die ontstaan bij verkoop, wordt niets gezegd. En die zijn er wel degelijk. Hoodedparkieten die voor 2002 geringd zijn met naadloos gesloten ringen voorzien van de letters NL, de aanduiding van de binnendiame-

ter tot in tienden van een millimeter, de laatste twee cijfers van het jaartal waarin de ring mag worden aangebracht en, per ringmaat, een uniek nummer, leveren geen probleem op. Deze ringen worden namelijk gelijkgesteld aan de ringen uit de ringenregeling. Hebt u hoodedparkieten die geringd zijn in de periode 2002 tot heden met verenigingsringen of eigen ringen, voorzien van de juiste inscripties, dan kunt u voor het verkrijgen van een EG-certificaat, nodig bij overdracht, in ieder geval aantonen dat het om in gevangenschap gekweekte exemplaren gaat. Maar u hebt bij overdracht wel een EG-certificaat nodig.

Helaas is in de Nederlandse regelgeving ook het nummer van bijlage VIII niet gewijzigd in bijlage X. Deze nalatigheid veroorzaakt ook onnodige onduidelijkheid bij lezers. Overal waar in de Nederlandse regelgeving verwezen wordt naar bijlage VIII [van verordening (EG) Nr. 1808/2001] van de Uitvoeringsverordening wordt bijlage X [van verordening (EG) Nr. 865/2006] bedoeld.

Voor op- en/of aanmerkingen op dit artikel kunt u contact opnemen met mij via mijn e-mailadres: meijer.chris@tiscali.nl

CHRIS

KAPOETSSENSIJS moet vanaf 1 juli 2009 geringd zijn met een ring voor beschermde vogels.

De bijlage welke hoort bij de "Regeling afgifte en kenmerken gesloten potringen en andere merktekens" is vanaf 1 juli 2009 ook aangepast. U vindt de bijlage op onze website. Omdat deze vogels redelijk veel worden gekweekt maken wij de kwe-

kers van de kapoetsensijs (*carduelis cucullata*) er op attent dat het voor deze vogels vanaf 1 juli verplicht is om gebruik te maken van ringen voor beschermde vogels. Houd hier dus rekening mee bij uw ringenbestelling.

DNA is IT

GESLACHTSBEPALING

uit veren, in ALLE vogelsoorten

Vriendelijk Vliegenvlug Vertrouwd

Al meer dan 10 jaar UW SPECIALIST

Tevens voor ziekte-analyse en verwantschapsonderzoek

Bezoek onze website of neem contact op voor actuele prijzen, informatie en gratis monstermateriaal

GENDIKA
LABORATORIUM VOOR
GENETISCH ONDERZOEK

Postbus 40
9640 AA
Veendam (NL)

Tel (+31) 0598-619343
Web www.gendika.com
Email info@gendika.com

VAN KEULEN KOOIEN

• BROEDKOOIEN • VERKOOPKOOIEN • ZIEKENKOOIEN • VOGELPOSTERS •

Van Keulen heeft een uniek kooienprogramma voor de liefhebber en de handel. Uitgebreide informatie staat in de gratis folder die u bij ons kunt aanvragen.

VAN KEULEN

Ambachtsweg 20
7442 CS Nijverdal
Tel: 0548 - 612 452
Fax: 0548 - 611 155

WWW.ANIMALPOSTERS.NL • E-MAIL: INFO@ANIMALPOSTERS.NL

SCHERPE MAAGKIEZEL

• voor kanaries, tropen, wildzang, kleine parkieten, etc. • voor grote parkieten, papegaaien, kwartels, fazanten, etc. • voor postduiven.

Uw vogels hebben geen tanden. Wei een spiermaag. Zorg dat er scherpe kiezel in zit!

VERKRIJGBAAR IN ALLE DIERENSPECIALAZAKEN.

NU OOK OESTERSCHELPENGRIT

Gratis monster en folder bij:

F. THIJSSSEN MILL
SPECIALIST IN SCHERPE MAAGKIEZEL
Tel. (0485) 45 17 37 - Postbus 29, 5450 AA MILL

Aluminium vollères op maat gemaakt.

Bel voor een gratis offerte:

0522-281776

of kijk op: www.waluvo.nl

Vogelbespreking

Tekst en foto's Jan Bouwmeester

Donkergroen man

De man toont een mooi, breed uitwaaiend front met een enorme hoogte boven de ogen. De vogel heeft een mooie snavelinplant en een goede maskerdiepte. De stippen zouden breder kunnen zijn en er zijn wat teveel gele veertjes uit het masker verwijderd. Hierdoor vallen de stippen buiten het masker. De ooglijn is iets te horizontaal, zou wat meer voorover moeten zijn. De donkergroene kleur kan iets dieper zijn. De vleugeltekening kan wat regelmatigier.

Grijs man

Deze man toont een uitzonderlijke kop. Kijk eens naar de bevederingslengte van het front, speciaal hoe het naast en over de neusdoppen gaat. We zien dan ook een prima snavelinplant en een prima ooglijn. Ook de breedte naast de snavel is prima. Doordat de kop wat ver gedraaid wordt, valt de bevedering van het masker wat open. Toch kunnen we een aantal mooie stippen zien die goed bij het masker passen. De wangen en de nek zijn ook goed gevuld. De ondergrondkleur van de tekening is mooi wit, alleen de grijze lichaamskleur is wat blauwachtig en dat is fout. Het is een vogel met een prima formaat en ideale verhoudingen.

Gele zwartoog man

De gele zwartoog is een combinatie van dominant Hollands bont met twee recessief-bontfactoren. We krijgen dan een geheel gele vogel waarbij de man een roze neusdop heeft met een blauw waas en zwarte ogen zonder witte iris. Dit is op de foto duidelijk waar te nemen. Deze vogel heeft niet de kwaliteiten van de andere vogels op deze pagina. Hij heeft namelijk duidelijk kortere bevedering. Toch heeft de vogel wel een mooie ruglijn en ook de ooglijn is enigszins voorover. De voorhoofdbevedering zou meer over de snavel heen moeten gaan en langer moeten zijn. Het achterhoofd is nog te weinig gevuld. De gele kleur is mooi egaal, zonder groene aanslag.

Texas clearbody lichtgroen man

Te herkennen aan de opgebleekte slagpennen en een reductie van de lichaamskleur die sterker is op de borst dan op de buik, de anaalstreek en de stuit. Het is kwalitatief een goede vogel, maar de expressie is niet voldoende. De ooglijn zou iets meer voorover moeten zijn en de kopveren zouden meer opgezet moeten worden. De lichaamskleur is goed, alleen zien we nog wat groen in de tekening. Het masker kan nog iets dieper en de keelstippen zouden wat groter kunnen zijn.

Kwaliteitsvolgorde: 1° GRIJS 2° DONKERGROEN 3° TEXAS CLEARBODY LICHTGROEN 4° GELE ZWARTOOG.

onze vogels, juni 2009 197

Vogelsafari Kenia-Tanzania

© 2009 Tony Jochem

Najaar 2006 ben ik, samen met mijn vrouw en enkele kennissen, in Kenia en Tanzania op vogelsafari geweest.

Wij hebben enkele duizenden kilometers met een aangepaste truck de savannes en hoogvlaktes van de Great Rift Valley in Kenia en Tanzania doorkruist en daarbij verschillende beschermde wildparken bezocht. De Great Rift Valley is overigens 6600km lang en loopt van Turkije door de Middellandse Zee, de Rode Zee en Oost-Afrika tot Mozambique. Het stuk Afrika ten oosten hiervan wordt "de hoorn van Afrika" genoemd en zal zich op den duur van Afrika losmaken door de werking van de aardschollen.

De reis ging vanaf Nairobi naar Mount Kenia. Deze is met zijn 5200m de hoogste berg van Kenia. Deze berg ligt nagenoeg op de evenaar en de top is met sneeuw bedekt. Vandaar dat deze berg voor de bewoners een magische kracht bezit.

In de nabijheid van Mt. Kenia liggen het natuurpark Buffalo-springs, het Shaba National Park en de Nyahururu Falls.

Deze waterval heeft een verval van 75m en bevindt zich in de rivier Ewaso Ng'iro met op de oevers prachtige galerijbossen. Verder werden Lake Nakuru, Lake Baringo en Lake Naivasha bezocht. In deze contreien leven leden van de Samburustam. Lake Nakuru is een sodameer. Je zou hier nauwelijks leven verwachten, maar elk jaar komen hier miljoenen flamingo's foerageren. Ze voeden zich, afhankelijk van de soort, met kreeftachtigen of algen.

Empidonax hammondi
Lake Victoria vale vliegenvanger

Melanerpes formicivorus
Lake Victoria zilvertelgenvanger

Lamprolaima superba
Lake Victoria driekleurglanspreeuw

Pycnonotus barbatus
Lake Victoria grauwe buulbuul

Hirundo atrocaerulea
Lake Victoria blauwe zwaluw

Nectarinia erythrocerca
Lake Victoria sierhoningzuiger

Door Serengeti savanne

© 2009 Tony Jochem

Vervolgens werd door de Serengeti savanne koers gezet naar de Ngorongoro krater. De Serengeti is een wildreservaat van liefst 30.000 km².

Gyps rueppellii
Masai-river
Rueppells-gier, met-dode-gnoe

Bucorvus leadbeateri
Serengeti
Zuidelijke-hoornraaf

Numida meleagris
Lake Victoria/Ngorongoro
Helmparelhoen of Poelepetaat

Tockus-deckeni
Serengeti
Von der deckens Tok

Gnoes en zebra's trekken jaarlijks heen en weer tussen de Masai Mara en de Serengeti om aan voldoende voedsel te komen.

Trachyphonus vailantii
Arnoud Baardvogel jong
Serengeti

De Ngorongoro is een ingestorte vulkaankrater. De bovenrand is 2200 meter hoog, de caldera heeft een doorsnee van 19 km en ligt 600 meter lager. In de krater, die een oppervlakte heeft van ongeveer 270 km², bevindt zich een sodameer. Dit meer wordt gevoed door bergstroompjes en regenwater. Hier leven in een aparte biotoop circa 30.000 dieren, waaronder gnoes, zebra's, gazellen, wrattenzwijnen, zwarte neushoorns, olifanten, hyena's, cheeta's en leeuwen. Het zal u niet verbazen dat er ook een keur aan vogels te zien is.

De hoogste berg van Afrika, de Kilimanjaro (5895m), werd daarna aangedaan. Als laatste werd het Tsavo National Park aan de oostkust van Kenya bezocht. Qua weer een wereld van verschil met het droge oosten. Hier heerste een vochtig tropisch klimaat en was alles groen.

Bubulcus ibis
Ngorongoro
Koereiger

Histurgops-ruficauda
Ngorongoro
Roodstaartwever

Lake Nakuru is een sodameer waarin leven niet mogelijk is, zou je denken. Toch zit er zo veel voedsel in dat er jaarlijks miljoenen flamingo's *Phoeniconaias minor* fourageren. Ze voeden zich, afhankelijk van de soort, met kreeftachtigen of algen.

Phoeniconaias minor, Lake Nakuru, Flamingo's

Met een gammal vissersbootje werd een tocht gemaakt op Lake Baringo. Dit meer ligt in de Great Rift Valley, een breuklijn in de aardkorst die loopt van Turkije tot Mozambique. Het is circa 130 km2 groot en ligt op een hoogte van ongeveer 1000 meter. Het meer wordt gevoed door enkele rivieren en het water wordt niet afgevoerd. Er komen bijna 500 vogelsoorten voor.

Afrikaanse zeearend op de uitkijk over het Baringomeer...

Merops persicus
Lake Baringo
Haliaeetus vocifer

Blauwwang-bijeneter
Lake Baringo

Tockus erythrorhynchus
Lake Baringo

Granatina ianthinogaster
Serengeti
Purpergranaatastrilde

Threskionis-aethiopicus
Ngorongoro
Heilige ibissen

Aerdeotis kori
Serengeti
Koritrapp

Rhinoptilus cinctus Lake Victoriar
Drieband renvogel

Masai Mara/Serengeti
Secretarisvogel

TRAVIPHARMA

BIRD-PARASITES
Tegen bloedtuis, mijt, schurft en lichte worminfecties: 1 Druppel in de nek op de schone huid. 10 ml € 13,00

CONDITIE-MIX
Multi-vitamines voor optimale conditie. 250 gr € 18,00

WORM-MIX VL
Een drinkwaterbehandeling bij wormbesmetting. 50ml € 10,-

Rubenslaan 1 - 3411 VN LOPK
Tel: 0348-553538 Fax: 0348-553716 info@travipharma.com
www.travipharma.com

Pascal Hemel De specialist in geïntegreerde nachterverblijven
Voliërebouw

Volières
Voliëre onderdelen
Geïsoleerde nachterverblijven
Dubbele kweekboxen
Broedmachines / Ziekenkooien
Luchtreinigers

Slaghekkenweg 1b
7497 NA Bentelo
Tel: 0547-392806
Fax: 0547-271541
E-mail: pascal.hemel@hetnet.nl
www.pascalhemelvolierebouw.nl
www.vogelhandelhemel.nl
www.g-onl

G&O Kunststofkooien

Foto: Jan de Nijis/Pieter Onderdelinden

Door Ger Essenberg

Inleiding

Deze leuke vogeltjes die dit keer op onze kalender staan, zijn de mannetjes van de witborst grijze zebra vink. Vrouwjes zien er wat anders uit. Zij missen de mooie kastanjebrune flanken en in plaats van de oranjebrune wangvlekken hebben zij witte wangtjes. De witborst is een mutatie die al vanaf 1950 in Nederland aanwezig is. Oude benamingen als pinguïn, grijsvleugel en bruinvleugel worden in Nederland niet meer gebruikt.

Kleurvererving bij de witborst zebra vink

In de kleurvererving hebben de zebra vinken allemaal een apart symbool gekregen en het symbool voor de witborstzebra vink is (wb). De autosomaal verervende factor bij de witborst (wb) is een plaatselijke eumelaninereductie. Totaal in de bevedering van de borst, de snavel- en oogstreep, gedeeltelijk in het rug-/vleugeldek en de staartdekveren. Tevens tast deze het phaeomelanine van de wangvlek en de flanktekening gedeeltelijk aan. Bij de witborst wordt de oxidatie van eumelanine in de borstbevedering en oog- en snavelstreep belet. Het eumelanine in de staarttekening en staartpenen wordt gereduceerd. De reductie van eumelanine in het vleugeldek vindt alleen plaats in de toppen van de baarden en de zich daar bevindende haakjes. Het hart van de veer wordt niet aangetast. (Dit veroorzaakt de vleugeltekening.) In formuletaal wordt de factor die de witborst veroorzaakt, aangegeven met het symbool wb. De kleine letter wordt gebruikt omdat deze factor recessief vererft ten opzichte van de wildkleur. De wb-factor vererft autosomaal en onafhankelijk van de andere ons bekende mutaties. Deze mutatie is dan ook in alle combinaties met andere mutaties te fokken. De formule wordt (w//wb) voor zowel man als pop. Zoals ik al eerder vermeldde, vererft de witborst (wb) autosomaal recessief. Zowel de man als de pop moeten dus de witborstfactor dubbel bezitten om zich als witborst te kunnen tonen.

Paren we een witborst grijze aan een normaal grijze, dan hebben alle jongen (F1) de witborstfactor enkel. Dit worden dus grijzen, die split zijn voor witborst. Voor een paring in de bruinserie is de uitkomst overeenkomstig. Allereerst geef ik u de beschrijving van de tekening van onze zebra vink witborst grijs. Bij zowel man als pop ontbreken de oog- en snavelstreep. De bovenstaartdekveren moeten bij beide geslachten lichtgrijs, zo donker mogelijk / wit geblokt zijn. De wangvlek bij het mannetje is zo diep mogelijk oranjebruin en bij het popje wit. De flank is kastanjebruin en voorzien van ronde witte stippen. De flank ter hoogte van de stuit is wit, popjes bezitten geen flanktekening. De zebra tekening en borststreep ontbreken, deze veervelden zijn wit. Bij zowel het mannetje als het popje moeten van het vleugeldek: de vleugelpennen en dekveren een fijne witte omzoming bezitten, wat een schubbeffect veroorzaakt.

De kleurbeschrijving

Bij zowel de man als de pop zijn de kop en nek leigrijs, op de kop iets gehamerd. Het rug-/vleugeldek is leigrijs, iets donkerder dan de kop. De stuit is wit evenals het onderlijf en dan vanaf de snavel tot en met de onderstaartdekveren. De staartpenen zijn lichtgrijs.

De algemene aanwijzingen van de tekening

Een witborst moet in de eerste plaats een goede vleugeltekening bezitten. Bij zowel mannen als poppen is deze vleugeltekening een vereiste, het missen van deze tekening zal bestraft worden in de rubriek tekening op het keurbriefje. Deze vleugeltekening wordt veroorzaakt door de reductie van melanine in de toppen van de baarden en de zich daar bevindende haakjes. Opvallend is dat bij jonge vogels soms helemaal niet, maar in ieder geval in mindere mate, sprake is van melaninereductie in de vleugelpennen en staartdekveren. Na de rui zal echter de gewenste tekening zichtbaar zijn. De wangvlekken moeten een zo diep mogelijk oranjebruine kleur hebben. Fletse wangvlekken zullen bestraft worden bij de tekening. De staarttekening staat omschreven als zo donker mogelijk. Een duidelijk lichtere kleur van de "donkere" staartblokken wordt niet gevraagd, dus wordt bestraft bij tekening.

De kleur

In het rug-/vleugeldek en op de kop moet de kleur egaal zijn, zonder witte tekening. De kleur op de kop moet doorlopen tot de snavel-inplant. Een veel voorkomende kleurfout is een wit veerveld langs de bovensnavel. Ook zien we vaak een witte rand boven en achter de wangvlekken. Ideaal is het als de lichaamskleur aansluit tegen de wangvlekken. Bij de mannen ontbreekt de borsttekening, oog- en snavelstreep. Het tonen van deze tekening is een fout die bij kleur op het keurbriefje wordt bestraft. Er zal aan toegevoegd worden dat een egaal gekleurde borst moeilijk te realiseren is. De beoordeling zal in deze soepel zijn. Als duidelijk zichtbaar is dat de borstbevedering van de witborstzebra vink is geconditioneerd, zal dit bestraft worden als bevederingsfout. Bij de poppen dienen de borst en wangen zuiver en helder wit te zijn. Als dit niet het geval is, zult u dat terugvinden in de kleurpuntenwaardering. De flankkleur van de witborstpoppen mag wit zijn, maar het is ook toegestaan dat deze poppen een flankkleur laten zien. Het tonen van een flankkleur gaat vaak in combinatie met een niet volledige witte borst- en wangkleur.

Bij de **Witborst Grijs** geldt: indien gekozen moet worden tussen een zeer diep gekleurde witborstgrijze zebra vink zonder vleugeltekening en een iets minder diep gekleurde witborstzebra vink met vleugeltekening, dan gaat de vogel met vleugeltekening voor. Bij poppen dienen de borst en wangen zuiver en helder wit te zijn. Als dit niet het geval is, wordt dit bestraft bij kleur. Alleen door een strenge selectie bij het samenstellen van de fokparen kunnen we bewerkstelligen dat we uiteindelijk de beschreven witborstzebra vinken in ons bezit hebben.

Samenvatting

De witborst is een kleurslag met wat lastige kenmerken. Het fokken van goede mannen is lastiger dan het fokken van goede poppen, vooral omdat mannen vaak borsttekening blijven tonen. Door gerichte selectie kunnen de witborstkenmerken verbeterd worden. Het is vaak nodig om witborsten te fokken met behulp van goede splitvogels, met name voor verbetering van formaat en kleurdiepte. Maar altijd zal gelden: wanneer aan het einde van een lastige weg een goed resultaat bereikt wordt, geeft dat voldoening. Dit artikelje is tot stand gekomen met behulp van de NBvV Standaardeisen zebra vinken, herziene uitgave 2008. Uiteraard worden in deze Standaardeisen zebra vinken nog veel meer belangrijke punten beschreven. Ik raad u dan ook aan deze regelmatig te raadplegen. Ze zijn te downloaden van www.nbv.nl

Vogels in Thailand

Er was ons wel wat opgevallen aan deze vogels die hier met zijn drieën in een boom zitten, maar het juiste muntje van de soort was niet gevallen. Wij hadden ze namelijk geschaard onder de talloze drongo's *Dicruridae* die wij op onze reis door dit land hebben gezien op vooral (hoog) spanningdraden. Een gemiddelde toerist zoals wij, vertoeven bij een rondreis namelijk het meest langs de weg in een of ander voertuig. Deze vogels gedragen zich wat afwijkend en ruzieachtig wat bij een individueel zittende vogel als de drongo niet opvalt. Deze laatste staat met hoge uitzondering op een kale tak, speurend en wachtend op een voorbij komend insect. Nu blijkt bij thuis dat na het bestuderen van de in Chiang Mai gekochte vogelgids het om de zwarte ekster te gaan. Deze vogel komt voor in heel westelijk Thailand, gerekend vanaf de Golf van Thailand tot aan de west-, en noordgrens van Myanmar. Althans zo lijkt het, omdat het verspreidingskaartje niet meer weergeeft dan de verspreiding van vogels binnen de contouren van Thailand. De zwarte ekster *Crypsinia temia* kwamen wij daarom alleen tegen in Pattaya, omdat wij ook niet wisten dat deze op twee druppels water lijken op de zwarte drongo. In deze plaats gelegen stranden aan de Golf, lagen ook prachtige grote zeesterren met een doorsnede van wel 30cm en ook Thaise zeezeemermijnen, deze mogen wij wel zeggen zagen er net zo fraai uit als de "Racket-tailed Treepies". De Engelse naam voor deze vogels is trouwens zeer treffend gekozen voor deze brutale rakkers met hun gevorkte staart, die zich net zo gedragen als de bij ons bekende ekster *Pica pica* met zijn witte vleugelspiegels en buik. Zij deden zich in deze nagevoeg bladloze boom langs de boulevard van Jomtien te goed aan de orangerode vruchten. Met 33 cm zijn ze een paar cm groter dan de zwarte drongo's en beduidend kleiner dan de Europese ekster die 46 cm meet, vandaar onze vergissing. Van de drongo's komen trouwens 22 species op deze aardbol voor, waarvan 7 in dit land, bijna allemaal zwart.

Tijdens de koele periode van november tot februari waarin onze vakantie viel was ca. 10% van de bomen bladloos. Deze droegen dan meestal vruchten of bloemen wat een grote aantrekkingskracht op diversen vogelsoorten heeft. Maar wat is koele, wij liepen in shorts het was er midden op de dag nog altijd 30°C, en in de nacht hebben wij de airco ook lustig laten draaien zodat het op de kamer ca. 19°C werd. Vlg. de reisleader is dit niet de mooiste periode in Thailand, het is dan droog, stoffig, veel smok, minder kleurig en groen. Deze situatie helpt echter wel in dit seizoen om meer kennis te nemen van de fauna voor de vogelliefhebber. U kunt nu iets gemakkelijker in contact komen met de ruim 900 soorten die

hier voorkomen. Door dicht gebladerte bomen waarin u tegen het licht kijkt, is het heel moeilijk vogels kijken, ook dicht struweel en hoge grassen bemoeilijkt dit alles. Laat staan ze te fotograferen. Verder geeft de gemiddelde snelheid waarmee wij door het landschap reisde per Riksj, Tuk-tuk, landrover, longtailboot, vlotten, ossenkar, olifant, boten, fiets, touringcar, minibus, trein of vliegtuig. Zelf werd ik er gefrustreerd van al die mooie vogels die ik heb moeten missen die hier vanuit werden gezien. We kunnen de drijvers moeilijk vragen bij iedere vogelveer te stoppen. De regelmatige tussen stops waren dan ook het belangrijkste momenten voor ons om er de pauzetijd te besteden aan veren i.p.v. koffie. Veel jonge uitgevlogen jongen kwamen wij niet tegen, maar geheel stil lag de natuur ook weer niet. Enkele parende vogels, jonge en duidelijk territorium afbakende zang of geluid zijn gezien en gehoord. Op de markten troffen wij soms naakte maina-jongen (kaalgeplukte), herkenbaar aan hun grootte, vorm en weke snavelranden. De specifieke soort kan niet worden vastgesteld. Van deze spreuwen en maina's zijn in het verleden ook veel soorten naar Europa ingevoerd. Onder de herdermania's en de zwartkraagspreeuw hebben wij zeer fraaie zangers gehoord, vooral de laatste is een vogel die direct een lied aanheft als je met je hoofd voor zijn Thaise liefhebbers huisvesting staat. In de zelfde plaats nabij een Chinese tempel, kort bij Wat Phra Yai poseerde deze Migrant race van de grijzedrongo *Dicrurus l. leucophaeus* deze 29 cm grote variant een 60% pastel, wij kunnen dit moeilijk overgoten noemen. De grijzedrongo de *D. l.* kenmerkt zich door een donkerder grijze lichaamskleur en een zwarte oog-wangstreep. De zwartedrongo 28 cm

D. madagascariensis heeft een geheel zwart kleed, waarvan de onderzijde staart een wat meer grijze kleur heeft. Drongo's kwamen wij door geheel Thailand tegen, als u er dus eens mocht komen let dan ook eens op hun jacht achter een insect. Als het succesvol verloopt, keert het terug naar zijn startplaats. Levert het weinig op, dan kiezen ze een volgende standplaats of als u te dicht bij wil komen natuurlijk. Gedraagt u zich rustig en ontspannen en een geheel vormend met de omgeving dan is benadering binnen de 10 meter mogelijk. Geheel stil zitten en afwachten op dingen die gaan komen is ook een heel goede methode. Vogels zien u veel eerder dan u hen. De vogels zijn net als hier bij vanaf zonopgang actief en

ca. 2 uur voor het donker worden. Een uurtje voor het donker, zien en horen wij ze niet meer de schemering is daar maar zeer kort.

In een Resort aan de oever van de Kwai kort voorbij bij Khanchanaburi zat op eens een de vlaggendrongo D. paradiseus boven ons hoofd, helaas door de traagheid van de camera hebben wij alleen zijn staarteinde op de foto. Daar zaten toen gelijktijdig op deze stroomdra-

den nog een 5-tal bruinkop bijeneters *Merops leschenaulti* 23 cm die regelmatig een uitval naar insecten deden.

Een van de meest grappige vogels in deze omgeving was wel Pied Fantail *Rhipidura javanica* (Maleisië waaierstaart), onwillekeurig moesten wij bij deze tweemaal keer aan een potloodventer denken. Met hun drukkewegende en gespreide staart en luidkeels gezang, sprong dit vogeltje plotseling te voorschijn uit het struweel om na een paar seconden weer te verdwijnen. Dit herhaalde zich dan een aantal malen om daarna voorgoed in het groen te verdwijnen. Waarschijnlijk werd het hem hierna te heet onder de voeten. Deze zwartbruine vogel met witte veervelden en een opgeheven staart heeft een grootte van 18 cm.

Een ander opgewonden standje kwamen wij in een Resort in het noorden in Mae Hong Son tegen. De betreffende vogel, de gestreepte snijdivogel *Orthotomus atrogularis* groot 11 cm, deed ons denken aan de bij ons zo bekende winterkoning, geen tel stilzittend. In geheel Thailand zeer veel voorkomend, brutaal en zich voortdurend luidkeels presenterend. Wij hebben er echter maar één gezien, er was van de ca. 20 gemaakte foto's geen bruikbaar, de enige, gedeeltelijke veeg op 'n foto was wat zwart van de borst en flankstrepen. Hierdoor kon er later toch nog een determinatie plaats vinden. Helaas is ook de foto met veeg nog verloren gegaan tijdens de overdracht van camera naar stick, vanwege de niet virusvrije internetcafés, in totaal ca. 400 foto's. Verder kwam het voor na een bezoek, dat ons geheugenkaartje werd geblokkeerd. Dan mag je daar thuis mee aan de slag omdat er het meer voor,

- of achteruit wil. Formatteren, ja dat kon wel, maar dan zijn alle bestanden weg!

Omdat Pattaya een drukke toeristische badplaats is gedraagt een groot deel van de vogels zich minder schuw, waardoor deze zich redelijk benaderbaar laten fotograferen. Wij kwamen ook op plaatsen waar waarschijnlijk nooit een toerist komt. Door onze te ruwe benadering over dit ongebruikte terrein, joegen wij daar een Indische kievit op, die de truc deed met de lamme vleugel. Iets verder op gevolgd door een tiental zebraaduiven en een grote pieper. Eind in de middag op de terugweg over het zelfde terrein struikelde wij over een groep van ca. 150 Chinese muskaatvinken. Gevolgd door een viertal Indische kievit, met in de naaste omgeving een Maleisië bijeneter, kuifmania's, ring, - en geelbuikmussen, dayalijster in beide geslacht, wenkbrauw, - en kala bulbul. Maar hier komen wij later nog op terug.

Peter Koopmans Geraadpleegde literatuur: Compleet Checklist Vogels van de wereld, Michael Walters Tirion ISBN 9052102430

Birds of Thailand Boonsong Lekagul, Philip D. Round ISBN974-85673-6-2

Volière van de maand

Laat ik mij even voorstellen.

Mijn naam is Alie Steur uit Hoogkarspel en ik ben van het vrouwelijk geslacht. Mijn partner Kees heeft een prachtig, uniek, supermooi vogelpaleis voor mijn gevleugelde vriendjes gemaakt.

Voor mij is het een plezierig gevoel om zo dicht bij onze vogels te kunnen zijn. Wij hebben kanaries, een koppeltje roodkopgoulds en een koppeltje spitsstaartamadines. Sinds 1 jaar hebben wij vogels en willen natuurlijk wel meer kleurrijke vogels aanschaffen t.z.t.

Het is onze eerste buitenvolière met een kleine sluis en een vlucht van 8m. Het leuke is dat we gewoon erdoorheen kunnen lopen waarvoor ik schoentjes heb aangeschaft die alleen in de volièr gedragen mogen worden om zo de straatrommel van onder je schoenen buiten het vogelverblijf te houden.

Regelmatig ga ik op een krukje in het vogelpaleis zitten en kijk dan naar onze vriendjes. Zelf ben ik altijd met ze in de weer, ik bedoel; ik verzorg ze. Er zijn momenten dat ik de camcorder pak en zit dan ontspannen ga filmen.

Het zijn leuke opnames wanneer ze met materiaal gaan slepen en naar hun nesten brengen. Ook leuk is de discussie over welk nest het gaat worden te zien. In ieder geval ben ik een beginner die de vogels op neuslengte afstand kan benaderen, wat ik geweldig vind. Zij zijn 10 juli 2008 naar buiten gegaan en ik kan jullie vertellen dat het een vogelfeest was. Zij konden de vleugels strekken wat ze naar hartelust dan ook deden. Het leek soms een wedstrijd om wie het hardst en snelst kon vliegen en dan ook nog het mooist. Een paar popjes zaten op stok om te zien hoe de mannen zich uitsloofden.

Ik heb van dat moment erg genoten en na die paar dagen komen ze op mij af, als ik in het vogelpaleis kom. Er is 1 man die standaard naar mijn voeten gaat. In de volièr staan vijf jonge vlierstruiken en in het midden een sering waarin ze zich kunnen vermaken. Er zijn twee betonnen zullen, een hoge achter de sering en een lage die ik gebruik om een badschaal op te zetten of groente als witlof, andijvie, sla, broccoli en fruit op te leggen, niet te veel, maar eens per week of zo.

Nou ik ga weer van mijn vogels genieten en doe iedereen de hartelijke groeten.

Vriendelijke groeten van Alie Steur

Onkruiden en vogels deel 5

Het verzamelen van onkruiden, bessen en insecten in de natuur, doe je op eigen verantwoordelijkheid. Ondanks de gevaren van sproeistoffen, uitlaatgassen van voertuigen en uitstoot van industrie worden de talrijke uitstappers die je onderneemt om voedsel bijeen te zoeken, al vlug een hobby in een hobby.

Bij het plukken van onkruid kom je volledig tot rust. Je krijgt steeds meer respect voor de natuur in haar breedste vorm. Je gaat je ergeren aan illegale stortingen, ongeoorloofd sproeien tegen van alles en nog wat, het maaien van bermen buiten de toegestane periode enz. Kortom je wordt zelfs milieu- bewust, indien je het nog niet was.

De lijsterbes

Lijsterbessen groeien zowel in de vrije natuur alsook in tuinen en parken. De meeste vogels slikken de bessen in hun geheel binnen. De pitten gaan er heel op de natuurlijke weg weer uit. Zo doen de vogels aan bosbouw. Soms op de meest onmogelijke plaatsen: in boomstronken en dakgoten.

In de parken worden de bomen meestal kort gesnoeid. Indien men de boom laat groeien en als deze wat alleen staat, kan deze wel een hoogte van 6m bereiken.

De bloeitijd van deze welriekende en soms witte bomen is mei. De rode bessen kan men plukken, wanneer ze rijp zijn. Op zonnige plaatsen al

eind juli; men kan de rijpe trossen dan in de volière hangen.

Om de lijsterbes te bewaren kan men ze het best plukken als ze goed rijp zijn. Van augustus tot september. Haal de bessen los van de takjes, alles goed spoelen en laten uitlekken. Vervolgens doe je de bessen in kleine hoeveelheden in plastic zakjes. Daarmee zijn ze klaar voor de diepvries.

Sommigen laten de bessen drogen op een goed geventileerde zolder, anderen leggen de bessen open op gaas zodat de lucht er langs alle kanten langs kan.

Het volgende gaat ook vrij gemakkelijk. Je maakt een kuil in de grond, legt er een dikke laag stro in, daarop de bessen, opnieuw een dikke laag stro en daarover een plaat, zodat alles droog blijft. Op die manier kun je de hele winter over verse lijsterbessen beschikken, als de muizen ze tenminste niet vinden.

Welke vogels eten lijsterbessen? Natuurlijk de lijsters, spreeuwen, pestvogels, toekans, toerako's, goudvinken en haakbekken. Parkieten eten deze bessen ook, maar dat is wat moeilijk. Ze eten nl. niet alleen het vruchtvlees, maar ook de pit die erin zit. Die bijten ze stuk en de inhoud is schadelijk voor hun gezondheid.

Tekst en foto's: Alois van Mingeroot

Zelf gemaakt eivoer, vergelijkbaar met hoogwaardige dierlijke voeding, zoals meelwormen, pinky's, buffalo's en krekels.

Deel 1: Achtergrond

Veel vogelsoorten brengen hun jongen groot met dierlijk voedsel. Sommige soorten doen dat uitsluitend met dierlijk voedsel, andere combineren dat bijvoorbeeld met zaden, vruchten en/of groene plantdelen. Door het verstrekken van dierlijk voedsel krijgen de jongen in ieder geval genoeg hoogwaardige eiwitten binnen. Daardoor is een normale, dus natuurlijke groeisnelheid van de vogel gewaarborgd. De vogel krijgt daardoor ook zijn maximale formaat zoals dat genetisch is vastgelegd.

Vogels groeien uitsluitend van eiwitten en dus moeten deze in ruime mate aanwezig zijn in opfokvoeding. Eiwitten bestaan uit (lange) ketens van verschillende aminozuren. Bij het verteren van voedsel door de vogel worden die ketens als het ware in stukjes geknipt tot aminozuren en zijn dan klein genoeg om vanuit de darm naar de bloedvaten te gaan. Hierdoor bereiken deze bouwstenen alle plekken in het lichaam waar ze nodig zijn.

De vogel maakt vervolgens zijn eigen eiwitten met die aminozuren. Dat betekent ook dat enkelvoudige aminozuren in de voeding als groeistof beschouwd kunnen worden. Bekende voorbeelden zijn de aminozuren lysine en methionine. Deze twee aminozuren zijn in het algemeen te weinig aanwezig in plantaardige producten, zoals zaden, granen en groenten. Daardoor hebben plantaardige producten vaak, echter niet altijd, een lagere eiwit kwaliteit dan dierlijke producten.

Dierlijk voedsel bevat altijd hoogwaardig eiwit. Eiwit wordt hoogwaardig genoemd als vrijwel al het eiwit in de voeding door de vogel volledig benut kan worden waarvoor het is bedoeld, namelijk voor de opbouw en groei van vlees en veren.

Het eivoer dat in dit artikel wordt beschreven, kan qua voedingswaarde worden beschouwd als een volwaardig alternatief voor alle bekende dierlijke voedingen. Denk daarbij aan meelwormen, pinky's, buffalo's, krekels, etc. Dit eivoer is bovendien een compleet voedsel, omdat het alle vitamines, mineralen en sporenelementen bevat. Dit in tegenstelling tot de meeste beschikbare commercieel gekweekte voedseldieren. Verder bevat het geen ziektekiemen, waar veel soorten voedseldieren mee besmet kunnen zijn.

Eiwitten zorgen er dus voor dat o.a. de spiermassa toeneemt en dal er veren worden gevormd. Anderzijds moet natuurlijk ook het skelet tegelijkertijd meegroeien. Dus naast volop eiwitten moet het opfokvoedsel ook de groei van het skelet waarborgen. Hiervoor zijn vooral nodig calcium, fosfor en vitamine D3. Deze vitamine is o.a. noodzakelijk voor het transport van calcium vanuit de darm naar de bloedvaten. Zonder afdoende hoeveelheid vitamine D3, kan de vogel dus niet genoeg calcium uit het voedsel halen! Direct zonlicht zorgt voor de vorming van vitamine D3 bij de vogel. Een uitstekende directe bron van vitamine D3 is de dooier van het kippenei.

Terug naar de eiwitten. Een voorbeeld zal duidelijk maken dat de aanwezigheid van veel eiwit in de voeding niet alleen bepalend is voor een gewenste groeisnelheid van de nestjongen. Van belang is tevens hoeveel vetten en koolhydraten er aanwezig zijn. Teveel vet en koolhydraten kunnen de groei aanzienlijk vertragen. Dierlijk voedsel bevat (vrijwel) geen koolhydraten, dat is dus al gunstig voor de groei van dat voedsel. Twee bekende dierlijke voedingen zijn meelwormen en krekels. Deze hebben een vergelijkbaar eiwitgehalte van ca. 21%, doch een verschillend vetgehalte. Het vetgehalte van

meelwormen is ca. 12,6% en dat van krekels 3,9%.

In de praktijk blijken nestjongen, zoals rode kardinalen, veel beter te groeien van krekels dan van meelwormen. Rode kardinalen, uitsluitend opgefokt met meelwormen, verlaten het nest na 11 dagen. Uitsluitend met krekels opgefokte jongen verlaten het nest reeds na 8 dagen. Beide voedseldieren waren gevoerd met boerenkool. Boerenkool, evenals de meeste groene bladgroenten, bevat alle voedingsstoffen die commercieel gekweekte voedseldieren tekort komen. Denk daarbij aan calcium, (pro)vitamine A en B-vitamines.

Krekels zijn een typisch voorbeeld van een "mager" voedseldier. Vergelijkbare magere voedseldieren zijn sprinkhanen, pieren, muizen, konijnen, kipfilet en biefstuk. Muizen en konijnen zijn hier als voorbeeld genoemd, vanwege het feit dat het typische voedseldieren zijn voor roofvogels en uilen. Eigenlijk is dat bijna uitsluitend mager vlees (eiwit) met een klein randje vet. Bedenk ook dat dierlijk voedsel altijd veel vocht bevat, gemiddeld rond de 70%.

Het geconstateerde verschil in groeisnelheid tussen meelwormen en krekels is voor het grootste deel toe te schrijven aan de verschillen in vetgehaltes van de twee voedseldieren. De eigenlijke achtergrond is het verzadigingsgevoel van de jongen. Dat wordt vooral bepaald door de hoeveelheid calorieën die ze per dag nodig hebben. Stel dat een jonge kardinaal 50 kcal per dag nodig heeft, dan zijn daar 25 gram meelwormen voor nodig of 41 gram krekels. In 25 gram meelwormen zit 5,4 gram eiwit. In 41 gram krekels zit 8,9 gram eiwit!

Meelwormen zijn calorierijker vanwege het hogere vetgehalte en dus zijn daar ook minder gram voor nodig om een zelfde hoeveelheid calorieën binnen te krijgen. Meelwormen leveren 197 kcal per 100 gram en krekels 122 kcal per 100 gram.

Ter vergelijking nemen we een doorsnee droog commercieel eivoer, zonder dat we een merknaam noemen. De verschillen tussen de bekende merken is trouwens maar marginaal. Alleen Aves is duidelijk beter omdat het meer benutbaar eiwit per 100 kcal product levert. In het voorbeeld van een droog eivoer gaan we uit van de volgende samenstelling: RE 16%, RV 5%, Koolhydraten, 60%, vochtgehalte 9%, voedingsvezels 5% en het totaal aan mineralen en vitamines wordt op 5 % gesteld.

Dit eivoer heeft een voedingswaarde qua energie van 349 kcal per 100 gram. Die energie is afkomstig van het eiwit, het vet en de koolhydraten. Hoe hoger het aandeel calorieën afkomstig van de eiwitten, des te hoger is de groeikracht van de opfokvoeding. In ons voorbeeld zijn slechts 64 van de 349 kcal afkomstig van de eiwitten.

Een manier om de groeikracht van verschillende voedingen objectief met elkaar te kunnen vergelijken is door het aantal grammen eiwit per 100 kcal voeding te berekenen. Helaas geven de meeste fabrikanten het eiwitgehalte als percentage Ruw Eiwit (RE). Dat zegt helemaal niets over de kwaliteit van het aanwezige eiwit. Alleen het percentage Benutbaar Eiwit (%BE) heeft betekenis. De enige fabrikant die dit bij zijn producten vermeld is Aves.

Benutbaar eiwit wil zeggen dat eiwit volledig benut kan worden waarvoor het is bedoeld, namelijk om lichaamseiwit te vormen bij de vogel. Een duidelijk voorbeeld van een groot verschil tussen het percentage RE en BE is "witzaad". Het percentage RE is namelijk

15,1% en het percentage BE is slechts 6%! Men zegt ook wel dat de biologische waarde van het eiwit in dit geval 40% is. De kwaliteit van dierlijk eiwit ligt meestal boven de 80%.

Naast het feit dat de vogel mogelijk te weinig benutbare eiwitten kan binnen krijgen als gevolg van de lage eiwit kwaliteit van het voedsel, kunnen zulke grote verschillen tussen het %RE en het %BE, ook tot verving leiden. De eiwitten worden namelijk wel verteerd en het deel dat niet benut kan worden als bouwstof wordt omgezet tot vet. De vogel zal intuïtief blijven eten totdat aan zijn eiwitbehoefte is voldaan.

Door zaden en granen te combineren met peulvruchten kan de kwaliteit van eiwit worden verhoogd. Je krijgt dan als het ware de situatie, dat 1 plus 1 meer dan twee is! De achtergrond hiervan is het verschil in de hoeveelheid aminozuren lysine en methionine in zaden en peulvruchten. Deze vullen elkaar aan. Geschikte peulvruchten voor zaadeters zijn de kleine groene katjang idjoe boontjes, die men aantreft in kiemzaadmengelingen. Dus het verstrekken van deze boontjes in combinatie met zaden, verhoogt niet alleen het eiwitgehalte van het geheel, ook het eiwit kwaliteit wordt beter.

Terug naar dierlijk voedsel. Het kenmerk van dierlijk voedsel is dat het rond de 20% hoogwaardig eiwit bevat en veel vocht, ca. 60% tot 70%. De grote verschillen tussen de diverse dierlijke voedingen zijn de vetgehalten die variëren van ca.3% tot wel 20%. In principe geldt, hoe hoger het vetgehalte, des te lager de groeikracht van het dierlijk voedsel. Kenmerkend voor dierlijk voedsel is ook dat het vrijwel geen koolhydraten bevat. Met deze informatie gaan we aan de slag om eivoer te maken dat vergelijkbaar is met dierlijk voedsel.

Ger Tummers

Volierebouw Nederland

Onze specialiteit is... Topkwaliteit!

Hermaen Volierebouw Nederland
Wijk bij Duurstede
Nieuwe Tielseweg 57-22
4001 JT Tiel
Telefoon: +31 (0)344-752140
Fax: +31 (0)344-752141
Mobiel: +31 (0)643-111280
Website: www.volierebouw.com
E-mail: info@volierebouw.com

Beste materiaalgebruik Door gebruik te maken van een geanodiseerd en umeer aluminium profiel is oxidatie, en diensengevoige een langzame vergiftiging van de vogels, onmogelijk.

Schitterende afwerking Door nergens nopnagels te gebruiken kunnen de vogels zich niet aan de nopnagels of gaspunten beschadigen. Ook, bij gebruik van polycarbonaatplaten, geen verkleuringen, barsten, algemvorming of rijk vrezzen.

Duurzame afwerking Perfectione 45 graden haekverbindingen zonder giftige plastic koppelstukken te gebruiken. Zelfs schramieren, sloten en dergelijke zijn op zijn minst geanodiseerd.

Kleuren Profielen zijn standaard geanodiseerd ofRAL 6029 groen, alle andere RAL-kleuren zijn op bestelling leverbaar.

Gaas Wij gebruiken een Aca-bestendig staal gaas, daarna verzinkt en vervolgens voorzien van een laag aluminium met deigewenst zelfs een zwarte poedercoating.

AFCON KUNSTSTOF - GAAS

Een ijssterk produkt, weer- en windbestendig. Vogels kunnen niet beschadigen. Ideaal voor volières
Div. mazen 4x4 - 13x13 - 14x15 - 29x18 mm Werkbreedte 2 of 4 meter. Zwart-transparant

13x13	13x13	13x13
vanaf 200 m ² of meer	vanaf 25 m ² tot 200 m ²	vanaf 1 m ² tot 25 m ²
Slechts € 1,00 per m²	Slechts € 1,30 per m²	Slechts € 1,40 per m²

Goedkoop te verzenden binnen 24-48 uur

Telefonisch bereikbaar van 8.00 tot 23.00 uur: 06-53 48 69 32
Van 22.00 tot 23.00 uur Tel.: (0591) 61 26 07 Fax: (0591) 64 93 66
Verkoopadres: Schansstraat 50 7825 TA Emmen Internet: www.afcon.nl

Geslachtsbepaling door DNA uit veren

■ Betrouwbaar ■ Zonder risico ■ Diervriendelijk ■ Niet leeftijdsgebonden

Vederlichte prijzen! Hoe meer analyses, hoe lager de prijs.

1 - 3 analyses:	per € 14,99
4 - 10 analyses:	per € 13,99
11 - 20 analyses:	per € 12,99
21 - 40 analyses:	per € 11,99
af 41 analyses:	per € 10,99

tauros Diagnostik
PASTORIEHOEDERIJ/ANIMACIE/ONDERZOEK

Universitat Bielefeld | Bio V
Universitätsstr. 25 | D-33615 Bielefeld
Telefoon +49(0) 521.136 5464 | fax +49(0) 521.136 5654
www.tauros-diagnostik.de | email info@tauros-diagnostik.de

A.O.B. "DE VOGELWERELD"

Lees DE VOGELWERELD maandelijks tijdschrift van de A.O.B. Algemene Ornithologische Bond van België.
Jaarlijks abonnement van januari tot december, ten bedrage van € 35. Te storten op Nederlandse postrekening 115834 met vermelding A.O.B. Tijdschrift voor Natuurwetenschappen - Bosveldstraat 2 - 9260 Wichelen (België)
Tel.: (0032)(0)52/42.21.75

Onderweg gezien

Putter (*Carduelis carduelis*)

De Putter of Distelvink is een zangvogel en behoort tot de familie der vinkachtige. Ze worden ongeveer 13 centimeter groot. Op het eerste gezicht lijken man en pop op elkaar. Toch zijn er wel enkele verschillen om het geslacht te bepalen. Het masker van de pop stopt voor het oog, maar bij het mannetje loopt het door tot voorbij het oog. Het zwart bij het mannetje is diepzwart in tegenstelling tot de pop, die meer bruinrood is. Tijdens het broedseizoen is het rode masker en de gele vleugelstreep bij het mannetje feller van kleur dan bij het popje. Desondanks kan het in sommige gevallen toch heel moeilijk zijn om het geslacht te bepalen. Een ander verschil is de zang. De pop zingt af en toe, maar de man zingt luider, mooier en met meer regelmaat. De Putter komt in Europa, Noord-Afrika en Zuidwest-Azië voor. Het is een standvogel, alleen de noordelijke populatie trekt tijdens de winter naar het zuiden. De Putter broedt van eind april tot in juni. Het nest zit in bomen, heggen en dicht struikgewas. Het legsel bestaat uit 4 tot 6 eitjes en de pop broedt de eitjes in twee weken uit. De Putter voedt zich met bessen, knoppen en zaden. De zaden van de distel zijn het meest in trek. Daarom wordt hij vaak Distelvink genoemd. In de liefhebberij worden ze vrij veel gehouden en er zijn veel mutaties. Ik wil U het verhaal van de Putter vlak naast ons huis niet onthouden. Begin mei ontdekte mijn vrouw, dat er aan de overzijde van ons huis een Putter zat te zingen. Op een gegeven moment waren het er twee, duidelijk een stelletje. Tot onze verbazing begonnen ze in een boom vlak bij een vrij druk kruispunt een

nest te maken. Door het raam konden wij goed waarnemen hoe alles in zijn werk ging. Steeds kwamen ze met zijn tweeën aanvliegen, het popje met nestmateriaal het mannetje bijna nooit. Terwijl het popje aan het nest bouwde, zat het mannetje hoog in de boomtop van een andere boom zijn lied te zingen. Als het popje klaar was vlogen ze samen weer weg. De bouw van het nest duurde ongeveer twee weken. Toen het popje begon te broeden, bleef het mannetje veel langer weg, vooral in de ochtend. Tegen de avond kwam hij duidelijk meer, kennelijk om het popje voor de nacht van voedsel te voorzien. Het mannetje zag je ook niet meer in de top van de andere boom, maar hij zat meer tussen de bladeren. Het ging een week goed, maar toen voltrok zich een drama. Er zitten ontzettend veel eksters en kauwen in de omgeving waar wij wonen. Regelmatig zaten er eksters in de boom bij de Putters en wij hielden ons hart vast. Opeens zagen we geen Putters meer en de eksters zaten ook niet meer in de boom. Na twee weken heb ik het nest gecontroleerd en ja hoor het was leeg en verlaten. Ik heb nog wel met verbazing gekeken naar het nestje. Ongelofelijk, dat een vogeltje zoiets kan maken. U begrijpt zeker wel, dat wij zeer teleurgesteld waren. In de natuur is altijd een tweestrijd aan de gang tussen jager en prooi. De jager zal zijn jachttechniek verbeteren, de prooi zijn verdediging. Hopelijk heeft de familie Putter nog een ander plekje gevonden om een nestje groot te brengen.

Piet Zwinkels